

Giới thiệu Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn

Mộc Tuấn Phong là một thiếu gia hiền lành đang yêu một người con gái rất nhiều nhưng một ngày nọ bị tàn phế mà không rõ nguyên nhân nhưng thật sự không ngờ người hại chàng chính là đại ca và người mình yêu nhất phản bội bỏ thạch tín vào trong thức ăn hằng ngày của mình.

Một cô gái sống ở thời hiện đại đang làm việc thì vô tình bị xuyên không đến thời cổ đại vào xác một cô thôn nữ thì liệu cuộc sống có yên lặng trôi qua không hay lại dậy sóng.

Khi một thiếu gia được trọng sinh lại thì sẽ làm gì để đối phó với kẻ làm hại mình còn cô thôn nữ sẽ có cuộc sống như thế nào mời các bạn đón đọc truyện Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn để hiểu thêm tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Hiện đại , thành phố Z

Tại một công trình ngoại ô thành phố đang thi công xây dựng khu chung cư cao cấp , trên tầng cao nhất một cô gái mặc áo sơ mi tay áo xắn cao đến khuỷu tay , quần jean bám đầy bụi , đang đi xung quanh trụ thu lời xem xét . Cô là Hạ Tịnh Đình giám sát viên của công trình này , hôm nay nghe công nhân báo lại trụ thu lời của công trình hình như có vấn đề nên cô mới đến kiểm tra . Trời đang trong xanh bỗng nhiên kéo mây đen , một tia sét giáng xuống trúng ngay trụ thu lời nơi Hạ Tịnh Đình đang đứng làm cô chưa kịp phản ứng thì ý thức đã mất đi chìm vào bóng tối .

Cổ đại , Cảnh Vân quốc

Mộc gia thương hộ lớn nhất Cảnh Vân quốc . Trong một căn phòng tràn ngập mùi thuốc , trên giường một nam tử nằm đó hai mắt nhắm chặt , khuôn mặt tiêu tụy nhưng vẫn không làm giảm đi nét yêu mị . Cửa phòng đột nhiên mở ra đánh thức người đang nằm trên giường , bước vào là một nữ tử rất xinh đẹp theo sau đó là nam nhân khuôn mặt có bốn phần tương tự nam tử nằm trên giường .

" Khụ khụ Phiến Nhi đại ca .. hai người đến rồi à ? Cha ..mẹ ..đâu họ không đến sao ?" Mộc Tuấn Phong gượng ngồi dậy nhìn thoáng qua hai người vừa vào suy yếu hỏi .

Mộc Tuấn Phi nhìn đệ đệ đang nằm trên giường lạnh giọng cười đưa tay ôm lấy eo Trịnh Phiến Nhi . Nhìn thấy hành động này của Mộc Tuấn Phi , Mộc Tuấn Phong ngạc nhiên mở to hai mắt nhìn hồi lâu mới lên tiếng : " Đại ca chuyện này là sao ? "

" Như ngươi thấy đó , Phiến Nhi sắp trở thành tân nương của ta . " Mộc Tuấn Phi nhếch mép giọng trêu tức nói .

" Phiến Nhi là thật ... sao ?" Vừa nói dứt câu Mộc Tuấn Phong phun ra một búng máu rồi lăn từ trên giường xuống .

" Là thật ! Ta sẽ cùng Phi ca thành thân " Trịnh Phiến Nhi cả người dựa vào lòng Mộc Tuấn Phi nhìn cũng không nhìn người đang nằm dưới đất giọng nhàn nhạt trả lời .

" Được rồi ! Đệ đệ ta hôm nay là đến tiền ngươì một đoạn a ! " Mộc Tuấn Phi ngồi xổm bên cạnh Mộc Tuấn Phong nói tiếp : " Ngươi biết tại sao mình thành bộ dạng như thế này không ? Là ta , ta đã mua chuộc người bên cạnh ngươi , cho độc mẫn tính vào thức ăn hằng ngày của ngươi , ngươi từng mắt nhìn ta làm gì ? " Mộc Tuấn Phi tát một cái vào mặt Mộc Tuấn Phong .

" Ngươi biết tại sao phụ thân và nương không tới thăm ngươi không ? Vì họ thất vọng , mắt mặt do họ đã sinh ra tên nghịch tử làm bại hoại gia phong như ngươi "

" Ta bại hoại gia phong ! Ta đã làm gì mà bại hoại gia phong khụ khụ khụ " Mộc Tuấn Phong hét lên nhìn chăm chăm Mộc Tuấn Phi hận không thể ăn tươi nuốt sống hẳn .

" Ngươi cường hiếp dân nữ , trêu chọc chi dẫu nhiều đó đã đủ chưa ? Ha ha ha ! Mộc Tuấn Phong uống cho ngươi cả đời mang danh là thông minh hơn người cuối cùng không phải thua dưới tay ta sao !?"

" Ta cho ngươi ân huệ cuối cùng được chết trong tay người mà ngươi yêu nhất , ngươi nên cảm ơn ta đi ! Phiến Nhi cho hắn uống " Vừa nói Mộc Tuấn Phi vừa đưa một lọ thuốc nhỏ cho Trịnh Phiến Nhi .

Trịnh Phiến Nhi dè dặt nhận lấy , đi đến bên cạnh Mộc Tuấn Phong đưa tay nắm lấy cằm rồi đổ thuốc vào miệng hắn . Vừa làm nàng ta vừa nói chỉ đủ để hai người nghe thấy : " Tuấn Phong ! Xin lỗi vì tiền đồ của Phi ca đánh hy sinh huynh vậy . Nếu có kiếp sau đừng đầu thai vào hào môn nữa ! "

Mộc Tuấn Phong cười , cười đến thê lương . Cả đời hắn việc sai lầm nhất có lẽ là do hắn tin làm Mộc Tuấn Phi và Trịnh Phiến Nhi . Một người là huynh

đệ tốt , một người là người mà hân yêu nhất vậy mà cả hai lại dồn hân đến chỗ chết mà còn phải mang trên lưng tội bất nhân , bất hiếu , bất nghĩa . Nếu được làm lại hân tuyệt đối bất bợn họ phải trả giá gấp trăm nghìn lần nhưng trên đời có cái gọi là " nếu như " sao . Mộc Tuấn Phong cười xong thì ôm lấy ngực trút hơi thở cuối cùng mắt vẫn nhắm nhắm nhìn hai người kia như muốn khắc sâu họ vào trí nhớ của mình .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Chương 1.1

Cảnh Vân quốc :

"Cổ lên , dùng sức sắp ra rồi , dùng sức đi phu nhân !"

" A a a..... !"

Xoẹt ! Âm âm tiếng sét vang lên rất lớn át cả tiếng đứa bé khóc nên không ai trừ những người có mặt trong phòng sinh biết là đứa bé đã ra đời .

Hạ Tịnh Đình cảm thấy mi mắt nặng trĩu không cách nào mở ra được , cô nghe thấy tiếng một phụ nhân giọng rất nhẹ nói chuyện : " Mau bế lại cho ta xem ! Là nhi tử hay nữ nhi a !"

" Phu nhân , lại là một tiểu thư " Giọng nói già nua vang lên trên đỉnh đầu Hạ Tịnh Đình .

" Vậy sao , ta muốn nhìn bé con bé lại đây " Phụ nhân đó vẫn không chịu buông tha việc muốn nhìn đứa bé .

Đây là chuyện gì ? Cô đang ở đâu ? Không phải cô bị sét đánh trúng sao ? Ở đây có mùi tanh của máu nghe cách nói hình như đây là phòng sinh mà ! Hạ Tịnh Đình nghĩ vẫn rất nhiều nhưng bây giờ cả người cô vô lực chỉ có thể dựng thẳng tai cố gắng nghe cho rõ họ nói gì thôi .

" Phu nhân ta đã sắp xếp xong rồi , chỉ cần đợi một chút nữa thôi là địa vị của người sẽ vững vàng không cần sợ những di nương đó nữa !"

Ở cửa sau của phủ , một nha hoàn tay cầm cái lồng đựng thức ăn cúi thấp đầu đi rất gấp , hương mà nha hoàn đó đi là nơi mà hiện giờ phụ nhân đang ở .

' Phu nhân ' đây là đâu mà cách xưng hô cứ như là cổ đại vậy ? Hạ Tịnh Đình rất khó hiểu .

" Phu nhân , gia đối với người rất tốt , đã vì người mà suy nghĩ trước tất cả chỉ vì để người đứng vững trong phủ này !" Giọng nói già nua đó lại vang lên lần nữa dọa Hạ Tịnh Đình giật nảy người .

Cốc .. cốc...cốc

Cửa mở ra , nha hoàn đó lập tức lách người vào , phúc thân với người nằm trên giường rồi nhẹ tay đặt hộp đựng thức ăn xuống . Hạ Tịnh Đình cố gắng mở mắt ra nhìn xung quanh , khi nhìn đến hộp đựng thức ăn vừa được mở ra thì cô rất ngạc nhiên . Trong hộp là một đứa bé sơ sinh đang ngủ , Hạ Tịnh Đình dõi mắt về muốn nhìn cơ thể mình một chút nhưng không nhìn thì thôi đã thấy là dọa cô thất hồn lạc phách . Cảnh tay cô cứ nhiên nhỏ như vậy đây rõ ràng là tay trẻ sơ sinh mà ! Chẳng lẽ cô gặp phải tình tiết trong truyện sao ?

Hạ Tịnh Đình nhắm mắt lại hít một hơi thật sâu rồi lại mở mắt ra , vẫn không có gì thay đổi tay vẫn là tay trẻ sơ sinh . Cô thật sự rất muốn khóc , ở hiện đại cô kiếm tiền không dám tiêu xài chưa kịp hưởng thụ gì thì lại bị xuyên qua !

Đang lúc Hạ Tịnh Đình than thân trách phận thì một câu nói kéo suy nghĩ của cô trở về .

" Phu nhân , người phải mạnh mẽ lên ! Nhớ kĩ , người là sinh ra tiểu thiếu gia không phải tiểu thư . Muốn địa vị vững vàng người phải ngoan độc hơn !"

" Ta không cần ! Ta cần con của ta không phải là địa vị gì đó !" Phụ nhân trên giường lớn tiếng nói .

" Phu nhân , gia đã có nhiều nữ nhi lắm rồi . Người là cần nhi tử .Phu nhân , nếu Phương di nương sinh ra được nhi tử người nghĩ ả sẽ bỏ qua cho người sao ?"

Nghe xong câu đó phụ nhân trên giường im lặng , qua một lúc nhắm mắt lại xoay người vào phía trong nghẹn giọng nói : " Được rồi , làm theo ý ma ma đi !"

Hạ Tịnh Đình vừa nghe xong chưa kịp suy nghĩ thì mũi đã bị một bàn bóp chặt làm cô không thở được .Suy nghĩ cuối cùng của cô là : xong rồi ! Vừa xuyên qua bây giờ lại chết lần nữa , số cô đúng là không phải đen bình thường a !

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Chương 1.2

Mộc Tuấn Phong cảm thấy đầu rất đau : chết rồi mà cũng cảm thấy đau sao ? Hắn rất khó hiểu chẳng lẽ hắn không chết , không có khả năng , rõ ràng cảm giác đau đớn như bị hàng vạn con côn trùng cắn đốt đó hắn vẫn nhớ rất rõ . Nhưng bây giờ cảm giác đau đầu rất thật khiến Mộc Tuấn Phong có suy nghĩ việc vừa trải qua đó chỉ là một giấc mơ .

" Phong nhi đã tỉnh chưa ?" Một giọng nói làm Mộc Tuấn Phong giật mình .

Đây là giọng của nương mà ! Mộc Tuấn Phong cười tự giễu , nương và cha đã rất thất vọng về hắn , cho đến khi chết hắn cũng chưa được gặp họ nên có lẽ là hắn nghe lầm thôi !

" Phu nhân , tử thiếu gia vẫn chưa tỉnh nhưng đã hạ sốt rồi " Nha hoàn Thu Nhi nhẹ giọng trả lời .

" Được rồi ta vào thăm Phong Nhi một lát , các người lui xuống đi " Tạ Tú Cầm phát phát tay cho mọi người lui xuống , đẩy cửa bước vào phòng .

Tạ Tú Cầm bước đến cạnh giường ngồi xuống , tay nhẹ đặt lên trán Mộc Tuấn Phong xem xét nhiệt độ . Nàng ngồi đó nhìn tiểu nhi tử của mình , hai hôm trước Phong Nhi bị rơi xuống nước tuy nàng không nói nhưng không có nghĩa là cái gì nàng cũng không biết , rõ ràng là do Mộc Tuấn Phi đẩy Phong Nhi nhưng vì đó là trưởng tử của lão gia nên nàng đành im lặng . Chỉ là ủy khuất cho nhi tử của nàng . Tạ Tú Cầm nghĩ đến đây nước mắt không nhịn được rơi xuống , rơi vào mặt Mộc Tuấn Phong .

Cảm giác trên mặt ướt ướt , Mộc Tuấn Phong cố gắng mở mắt . Nhưng khiến hắn bất ngờ chính là hắn cứ nhiên thấy nương của mình mang ve mặt mỉm cười nhìn hắn . Đảo mắt một vòng lại làm cho Mộc Tuấn Phong ngạc nhiên , đây là phòng hắn lúc bé mà , hắn ở đây cho đến lúc mười tuổi mới chuyển đến tiền viện vì chuyện này mà một thời gian dài hắn bị mấy vị biểu ca lấy ra trêu chọc .

" Phong Nhi con tỉnh !" Tạ Tú Cầm mừng đến hét lên làm Mộc Tuấn Phong đang ngây người hoàn hồn lại .

" Nương !" Mộc Tuấn Phong kích động ôm chầm lấy Tạ Tú Cầm nước mắt cũng không ngừng chảy ra .

Cảm giác có cái gì đó không đúng , Mộc Tuấn Phong giãy ra khỏi tay Tạ Tú Cầm giờ cánh tay lên nhìn vào .

" A... A ...A ... đây là cái gì ? " Mộc Tuấn Phong hét lên .

" Phong Nhi con bị sao vậy ? Sao lại hét lên ? Có chỗ nào khó chịu hay không ? Đừng làm nương sợ a !" Tạ Tú Cầm gấp tới phát khóc .

" Nương ! Con không sao ! Năm nay con mấy tuổi vậy ?" Mộc Tuấn Phong thấy nương mình lại sắp khóc thì lấy lại tinh thần nhẹ giọng hỏi .

Tạ Tú Cầm nhìn nhi tử khó hiểu nhưng vẫn trả lời : " Phong Nhi con năm nay ba tuổi rồi ! Con thật là không sao chứ ?"

"Dạ nương , con không sao , thật đó !" Mộc Tuấn Phong lại nhào vào lòng Tạ Tú Cầm tham lam hít mùi hương từ người nàng như vậy hắn mới cảm thấy chân thật là hắn sống lại rồi ! Lần này sống lại những người đã nợ hắn tuyệt đối hắn sẽ trả lại gấp trăm lần .

--- ----- ta là đường phân cách -----

Hạ Tịnh Đình sau khi bị bóp đến ngạt thở thì cô ngất đi . Thấy đứa bé không còn thở nữa Chu ma ma ra lệnh cho một nha hoàn đem đứa bé ra nghĩa địa chôn cất .

Nha hoàn đó nhanh chóng thu thập tất cả nhưng không đến nghĩa địa mà chỉ đi về phía ngoại thành tìm một chỗ vắng vẻ bỏ đứa bé ở đó , sau đấy quay về nhận thưởng .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Chương 2

Nha hoàn đó đem Hạ Tĩnh Đình đặt trong bụi cỏ dưới tàng cây . Khoảng một canh giờ sau , Hạ Tĩnh Đình tỉnh lại nhìn xung quanh một lúc khẳng định là mình chưa chết , nhưng vẫn còn trong cơ thể trẻ sơ sinh nên cô nhìn không rõ lắm, chỉ biết bây giờ trời sắp tối rồi, ở cái nơi hoang vu này không làm mỗi cho đã thú thì cũng sẽ bị đói mà chết a !

Bỗng có ánh đèn đang hướng phía bên này đi đến , Hạ Tĩnh Đình mừng rỡ theo thói quen mở miệng kêu cứu nhưng âm thanh phát ra chỉ là tiếng " i i , nha nha " . Cô không còn cách nào khác chỉ phải gân cổ lên mà khóc mong thu hút được sự chú ý .

Hạ Lâm đang đánh xe bò trên đường về nhà thì nghe tiếng trẻ con khóc , hần mới đánh xe về hướng đó tìm kiếm một lúc lâu, cuối cùng cũng tìm ra một đứa trẻ sơ sinh được đặt trong bụi cỏ dưới tàng cây . Do khóc nhiều và trời lạnh nên cả người bé đều tím lại , Hạ Lâm lục lọi trong tay nải lấy ra một cái áo choàng cũ bọc đứa bé lại rồi ôm vào trong ngực tiếp tục lên đường , hần đã rời khỏi nhà một thời gian chắc nương tử cũng sắp sinh rồi nên hần phải nhanh chóng trở về . Nghĩ đến đây tay ra roi cũng nhanh hơn , Hạ Tĩnh Đình nằm trong ngực Hạ Lâm do mệt quá nên cô ngủ thiếp đi .

Lại nói đến Mộc Tuấn Phong sau khi tỉnh lại biết mình đã trọng sinh về năm ba tuổi thì bắt đầu lên kế hoạch để trả hết những gì mà mình phải chịu trong kiếp trước .

Ngồi trong lòng Tạ Tú Cẩm , Mộc Tuấn Phong nhìn những người đang ở trong phòng , có đại tỷ nhị tỷ và người "ca ca tốt " của hần .

" Phong Nhi đệ không sao rồi chứ ? Có nhận ra đại tỷ không ?" Mộc Tâm Lan mười tuổi nhìn tiểu đệ hỏi .

" Phong Nhi còn nhị tỷ nữa , đệ có nhớ tỷ không nha !?" Mộc Tâm Bình tám tuổi lấy tay xoa mặt Mộc Tuấn Phong cười nhe răng hỏi .

Mộc Tâm Liên và Mộc Tâm Bình chính là thân tỷ tỷ cùng mẹ với Mộc Tuấn Phong nên tình cảm của cả ba rất tốt . Lúc trước khi Mộc Tuấn Phong gây họa đều là do hai vị tỷ tỷ bao che cho hần .

Mộc Tuấn Phong nhìn tỷ tỷ quan tâm mình nhưng kiếp trước vì mình, một người đồng ý bị biếm từ thê xuống thiếp phải chịu sự khi dễ của một đám di nương , một người đánh đổi hạnh phúc lấy người mình không yêu chỉ vì lần đó hần lỡ tay đánh chết một người là con quan tam phẩm , họ đòi lấy mạng đền mạng bằng không nhị tỷ phải làm trắc phi của một ngốc vương gia thì hần mới được tha , vì hần, nhị tỷ đã từ bỏ tình cảm với biểu ca, gả vào vương phủ sống không quá hai mươi tuổi đã hương tiêu ngọc vẫn . Nhớ tới những chuyện trước đây, Mộc Tuấn Phong không nhận được roi nước mắt dọa cho Mộc Tâm Bình cuống lên sợ là mình làm đau đệ đệ .

" Phong Nhi ! Tỷ làm đệ đau sao ? Tỷ xin lỗi a !"

Mộc Tuấn Phong thấy nhị tỷ mình cuống lên như vậy không nhận được bật cười . Thấy Mộc Tuấn Phong cười đến thấy răng không thấy mắt Mộc Tâm Bình oán giận cốc một cái vào trán hần làm Mộc Tuấn Phong ôm lấy trán bĩu môi .

Nhìn các con hòa thuận như vậy Tạ Tú Cẩm cùng Mộc lão gia Mộc Chính cũng nhận không được nở nụ cười . Ở góc khuất mọi người không thấy Mộc Tuấn Phi ánh mắt lóe lên sự ngoan độc , bàn tay giấu trong tay áo nắm chặt lại . Khi Mộc Tuấn Phong nhìn qua hần (Mộc Tuấn Phi) liền cười đến vô hại nhìn hần (Mộc Tuấn Phong) . Nhìn hần cười như vậy trong lòng Mộc Tuấn Phong là một mảnh lạnh băng

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chương 2.1

Khi Hạ Tĩnh Đình tỉnh lại trời đã sáng rồi . Thấy tiểu hài tử đã tỉnh lại , Hạ Lâm lấy một ít nước cháo lúc ghé qua quán trà nhỏ ven đường hần đã nhờ người ta nấu cho một chút phòng khi đứa bé tỉnh lại sẽ đói bụng .

Hạ Tĩnh Đình quả thật là rất đói nên uống nước cháo Hạ Lâm dứt cho không thừa một giọt .

" Con mèo nhỏ tham ăn !" Nhìn đứa bé ăn không thừa gì lại chọc cho Hạ Lâm nở nụ cười ; hần không có nữ nhi chỉ có ba nhi tử , lần này nương tử hần mang thai đại phu đã chuẩn đoán lại là nam hài . Hần lại rất thích nữ nhi cho nên khi nhận được đứa bé này hần đã quyết định đây sẽ là nữ nhi của hần .

Hạ Tĩnh Đình nhìn Hạ Lâm cười như vậy thật có cảm giác mình bị lừa a ! Nhưng không sao , có ăn có uống không chết đói hay làm mỗi cho đã thú là được . Nghĩ vậy Hạ Tĩnh Đình cũng không khách sáo nhoeo miệng không có lấy một cái răng của mình cười với Hạ Lâm , chưa được một lúc thì nước dãi chảy ra làm cô cảm thấy rất mất mặt , cả khuôn mặt đỏ bừng lên ngậm chặt miệng lại . Nhưng hành động này của cô lại càng chọc cho Hạ Lâm cười to , mặt cô bây giờ cũng không khác màu gan lợn cho lắm !

Tiếng cười không dứt làm cho đoạn đường họ phải đi như ngắn lại , một ngày sau họ đã về tới thôn . Hạ Lâm đánh xe tới trước cửa nhà , vừa bước

xuống thì bị một cái gì đó đâm sầm vào người phải vất vả lắm hẳn mới không bị ngã . Định thần nhìn lại , đây không phải là lão đại , nhi tử lớn nhất của hẳn sao !

" Từ Thiên , có chuyện gì thế đi ko nhìn đường gì cả ?" Hạ Lâm mặt trầm xuống , nhi tử này của hẳn không phải lúc nào cũng bình tĩnh sao ? Hôm nay lại đột nhiên gấp gáp như vậy là muốn đi đâu chứ !

" Cha , nương đang chuyển dạ , con phải đi mời bà mẹ !" Hạ Từ Thiên mười một tuổi bình thường rất ra dáng tiểu đại nhân . Nhưng hôm nay tóc tai bù xù , mặt đỏ bừng , quần áo xộc xệch thì cũng đủ biết hẳn là gấp gáp như thế nào .

" Được rồi ! Con mau đi đi !" Hạ Lâm không delay đưa nhiều đã cho Hạ Từ Thiên rời đi . Còn mình thì hướng trong nhà đi vào .

Bước vào nhà , Hạ Lâm đi vào tây sương phòng nhẹ nhàng đặt đứa bé này giờ hẳn vẫn ôm trong ngực xuống , sợ đứa bé thức giấc hẳn tay chân lại càng nhẹ nhàng hơn tránh không gây ra tiếng động mạnh . Thu thập xong xuôi , Hạ Lâm khép cửa lại đi ra ngoài đến đông sương phòng nơi mà nương từ hẳn đang ở đó .

" Cha , cha về rồi !" Một giọng trẻ con vang lên sau đó là một đứa trẻ nhào vào lòng Hạ Lâm .

Hạ Lâm bế đứa trẻ lên , đó là một nam hài khoảng sáu tuổi gương mặt hơi xanh xao . Đứa bé là tam nhi tử của Hạ Lâm tên là Hạ Từ Quân .

Không lâu sau , Hạ Từ Thiên trở về theo sau là một phụ nhân khoảng năm mươi tuổi , mọi người thường gọi bà ấy là Vương mẹ mẹ . Vương mẹ mẹ vừa vào nhà đã đi thẳng vào phòng sinh . Trong phòng sinh vang ra từng đợt âm thanh khiến ba nam nhân ở bên ngoài hồi hộp đến muốn rút tim ra ngoài . Nửa canh giờ sau , Vương mẹ mẹ bước ra trong tay ôm một bọc chần giao cho Hạ Lâm . Hạ Lâm đón lấy tiểu nhi tử của mình ra hiệu cho đại nhi tử , Hạ Từ Thiên gạt đầu lấy trong ngực ra một xâu tiền nhét vào tay Vương mẹ mẹ .

" Vương thắm , cảm ơn thắm trời lạnh như vậy còn đến giúp nương tử của ta !" Hạ Lâm cười cười nói cảm ơn .

Wương mẹ mẹ thu tiền , nói vài lời khách sáo rồi ra về .

Trong nhà còn lại ba người ngồi nhìn nhau . Ngồi một lúc cho đến khi tiểu tử trong chần đói bụng khóc lớn Hạ Lâm mới bế nó vào trong phòng để Trương thị cho nó bú .

Trương thị tựa vào giường đón lấy nhi tử từ tay Hạ Lâm , vén áo cho nó bú . Thấy Hạ Lâm muốn nói lại thôi Trương thị nhẹ giọng hỏi : " Chẳng có chuyện gì muốn nói với ta à !"

Hạ Lâm gãi đầu sau một hồi mới chậm chậm lên tiếng nhưng chưa kịp nói thì đã thấy lão nhị Tử Hiền ôm Hạ Tịnh Đình bước vào . Hạ Lâm nhìn Trương thị đang muốn nói thì nghe giọng của lão nhị vang lên làm cả người hẳn cứng đờ .

" Cha , tiểu muội muội này là con riêng của người à ?" Hạ Tử Hiền gương cặp đôi ngây thơ hỏi . Không nhận được câu trả lời mà Hạ Tử Hiền lại nhận được một cái tát vào đầu làm cậu vừa la vừa che đầu .

" Nương tử không phải như lão nhị nói đâu !" Thấy được Trương thị sắp khóc , Hạ Lâm cuống quýt giải thích.

" Đây là đứa bé ta nhặt trên đường về đó ! Không phải con riêng đâu ! Không tin nàng nhìn xem ; mắt , mũi , miệng có điểm nào giống ta không ?" Hạ Lâm đoạt đứa bé từ tay Hạ Tử Hiền đưa đến trước mặt Trương thị .

Trương thị nhìn đứa bé , đúng là không giống Hạ Lâm chút nào . Đúng lúc này , Hạ Tịnh Đình thức dậy nhìn xung quanh . Đây là căn phòng làm bằng đất , giường đất có lò sưởi phía dưới , trên giường là một phụ nhân ôm một đứa trẻ sơ sinh đang nhìn cô . Hạ Tịnh Đình mở to mắt nhìn lại .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Chương 2.2

Hạ Tịnh Đình cùng Trương thị cứ bốn mắt nhìn nhau cho đến khi bụng của cô kêu lên biểu tình thì bầu không khí căng thẳng trong phòng mới bị phá vỡ .

Hạ Lâm phân phó cho Hạ Tử Hiền xuống bếp nấu ít cháo loãng . Qua hai ngày ở chung Hạ Lâm cũng đã biết đứa bé này ngoài nước cháo thì không uống gì khác , hẳn cũng từng xin sữa cho đứa bé nhưng nó thà đói chứ không bú sữa của phụ nhân kia .

Trương thị tựa vào giường nhìn Hạ Lâm hồi sau mới nói : " Chẳng đưa đứa trẻ đây ta cho nó bú sữa "

Hạ Lâm bế Hạ Tịnh Đình đặt vào lòng Trương thị . Nhưng dù Trương thị dỗ thế nào đứa bé vẫn không chịu bú sữa , nàng thoáng nhìn qua Hạ Lâm thấy hẳn vẫn ngồi đó hướng nàng cười cười .

"Nàng đừng lo đứa bé này không uống sữa của ai cả , nó chỉ uống nước cháo thôi . Nên ta đã bảo lão nhị đi nấu một ít rồi !"

Quả thật Trương thị có chút lo ; tuy là đứa trẻ này lai lịch không rõ nhưng nếu nó không uống sữa như vậy thì có thể chịu được bao lâu chứ .

Cửa phòng mở ra , Hạ Từ Thiên bước vào nhìn thoáng qua đứa trẻ trong tay Hạ Lâm mắt lóe lên ngạc nhiên nhưng rất nhanh lại khôi phục lại bình tĩnh như trước , Hạ Từ Thiên đang định mở miệng hỏi thì một giọng nói vang lên cắt ngang lời hắn .

" Cha , cháo nấu xong rồi ! Nóng quá nóng quá !" Hạ Từ Thiên bụng cháo chạy vào , trong miệng vẫn không ngừng lại điệp khúc ' nóng ' đến khi cảm nhận được ánh mắt giết người của đại ca mình thì Hạ Từ Thiên mới im lặng lại , ngoan ngoãn đứng yên một bên .

" Sẵn tiện có đầy đủ người trong nhà ta nói luôn..... đứa bé này từ nay là nữ nhi của Hạ Lâm ta cũng là muội muội của ba đứa các con . Ta hy vọng là mấy đứa sẽ chăm sóc coi nó như muội muội ruột của mình !"

Sau khi Hạ Lâm nói xong , trong phòng là một mảnh im lặng . Một lúc sau Hạ Từ Thiên mới chậm chạp lên tiếng : " Cha , bọn con biết rồi ! "

Hạ Lâm hài lòng nhìn đại nhi tử gật đầu , sau đó lại nhìn qua lão nhị thấy hắn vẫn đang phát ngốc thì vỗ vào đầu hắn một cái . Hạ Từ Thiên hoàn hồn ôm lấy đầu : cha cứ đánh như vậy hắn sẽ bị ngốc luôn đó !

Thấy mọi người đều cười Hạ Từ Quân cũng cười theo , tuy bé có chỗ hiểu chỗ không nhưng bé biết mình sẽ có thêm một muội muội , có thể dắt muội ấy đi chơi để Thạch Đầu nhà kẻ bên không còn khoe khoang là muội muội hắn đáng yêu như thế nào thật là đáng ghét !

Hạ Tịnh Đình nằm im nghe mọi người bàn bạc . Vậy là cô đã có gia đình , có cha mẹ , có ca ca đệ đệ không phải một mình như kiếp trước nữa . Nghĩ đến đây nước mắt cũng không khống chế được rơi xuống làm cho mọi người trong phòng không biết chuyện gì cứ cuống quýt tìm cách chọc cho cô cười .

" Nhưng mà cha , chúng ta nói với bên ngoài thế nào đây ?" Hạ Từ Thiên lo lắng hỏi .

" Không phải nương con vừa mới sinh sao ? Ta cứ nói với bên ngoài là nương con sinh ra một cặp song sinh vậy là được rồi !"

" Nhưng còn Vương mục mục ?"

" Không sao ! Ta nghe nói vài ngày nữa bà ấy sẽ theo nhi tử của mình dọn đi nơi khác nên không cần lo về bà ấy !"

Cứ như vậy Hạ Tịnh Đình cùng gia đình của Hạ Lâm trở thành người một nhà .

Một tháng sau , Hạ Lâm đến nhà trưởng thôn nhờ ông đặt tên cho hai đứa bé . Suy nghĩ một lúc trưởng thôn quyết định đặt : " Ừm , nữ nhi gọi là Tịnh Đình có nghĩa là nước đứng yên không chảy thì thanh tịnh yên bình , hy vọng cuộc sống sau này sẽ yên bình trôi qua . Nhi tử thì gọi là Từ Huyền hy vọng nó giống như tên mình lớn lên sẽ thông minh làm nên việc lớn ."

Hạ Lâm sau khi nghe xong thì cười nói cảm ơn , tặng cho trưởng thôn một vỏ rượu rồi cáo từ ra về .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Dấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Chương 3

Tiệc mừng đầy tháng của Hạ Tịnh Đình và Hạ Từ Huyền làm rất đơn giản chỉ mời hàng xóm tổ chức nho nhỏ thôi nhưng ai cũng vui vẻ .

Đến khi Trương thị cùng Hạ Từ Thiên ôm Hạ Tịnh Đình và Hạ Từ Huyền ra thì mọi người đều vây quanh muốn xem mặt hai đứa trẻ . Hạ Từ Huyền là lần đầu bị nhiều người vây quanh như thế nên chưa được một lúc thì bé đã khóc . Hạ Tịnh Đình đỡ hơn , nàng dù gì cũng mang trong người linh hồn hai mươi mấy tuổi chẳng lẽ bị một đám người vây quanh lại khóc sao ; rất mất mặt nha !

Hạ Tịnh Đình nghĩ vậy nhưng người xung quanh thì không thế , họ cảm thấy tiểu nữ nhi của Hạ Lâm rất can đảm ; bị nhiều người vây quanh như vậy mà không khóc không nháo còn mở to mắt nhìn mọi người trông thế nào cũng đáng yêu cả .

Sau khi kết thúc bữa tiệc đầy tháng , mọi người lục đục ra về chỉ còn mấy người trong nhà Hạ Lâm đang dọn dẹp . Trương thị sau khi đỡ Hạ Từ Huyền ngủ thì giao cho Hạ Từ Quân vừa trông bé vừa chơi đùa với Hạ Tịnh Đình còn mình thì ra ngoài giúp mấy nam nhân đó bằng không đến tối chưa chắc họ đã dọn xong .

Hạ Từ Quân ngồi trên giường hét nhìn đệ đệ rồi lại nhìn qua muội muội xong lại bĩu môi : bé thật sự rất chán , muội muội thì không để ý bé còn đệ đệ thì cứ như con heo lười biếng chỉ ngủ thôi chọc thế nào cũng không thức .

Nửa canh giờ sau , cuối cùng cũng dọn dẹp xong . Hạ Tử Hiên vừa đi vào nhà vừa oán than , gặp Hạ Tịnh Đình đang nằm trên giường mở to mắt nhìn lên xà nhà ; Hạ Tử Hiên đi đến gần cũng ngược đầu nhìn lên xà nhà nhưng không có gì cả vậy tại sao tiểu muội lại nhìn chăm chú vậy chứ ? Gãi gãi đầu bỗng nhiên mặt Hạ Tử Hiên xanh lét chạy ra ngoài túm lấy đại ca của hắn .

" Đệ lại làm sao nữa thế ?" Hạ Tử Thiên nhìn đệ đệ vừa hỏi vừa lấy tay gỡ cái móng vuốt đang túm lấy mình , vuốt vuốt lại tay áo Hạ Tử Thiên lui lại cách xa Hạ Tử Hiên ba bước tránh hắn lại động kinh gì đó làm hồng bộ y phục mới duy nhất của mình .

" Đại ca ... nhà mình có ' thứ đó đó '"

" Thứ gì ?"

" Là ... ma " Hạ Tử Hiên nhỏ giọng nói .

Bốp ! Hạ Tử Thiên bị đập một cái vào đầu .

Hạ Lâm vừa bước vào thì nghe nhị tử của mình ăn nói lung tung nên mới đánh cho hắn một cái .

" Ăn nói lung tung "

" Không phải ! Con nghe người ta nói trẻ con có thể nhìn thấy mây ' thứ đó đó ' . Mà lúc này con thấy muội muội cứ nhìn lên xà nhà không chớp mắt nhưng con nhìn thử rồi cái gì cũng không có nha ! Nên chỉ có thể suy ra muội muội gặp ' thứ đó ' thôi !" Hạ Tử Hiên trốn sau lưng Trương thị ló đầu ra nói .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Chương 3.1

Bên Hạ Tịnh Đình là một bầu không khí gia đình ấm áp nhưng ở một nơi khác lại không được như vậy .

" Phu nhân , người đây là bị làm sao ?" Điền mama gấp đến độ muốn giết người .

Hôm nay là đầy tháng của tiểu thiếu gia mà trước mặt Gia phu nhân lại đối xử rất lạnh nhạt với tiểu thiếu gia . Bà đã thấy Gia mặt đen lại không nói một lời đã đi đến bên Phương di nương bên kia . Vậy mà phu nhân có thể yên tĩnh ngồi đây uống trà , thật là chọc bà tức chết mà !

" Ma ma gấp gì chứ ? Gia có chân muốn đi đâu làm sao ta quản được . Với lại nó cũng đâu phải con ta , nữ nhi của ta vừa sinh không phải bị các người giết chết rồi sao ?" Phụ nhân buông ly trà , mặt cũng không nhìn Điền mama nhàn nhạt nói .

" Phu nhân , đây không phải là vì tốt cho người sao ?"

" Tốt cho ta !?" Phụ nhân cười yếu ớt : là nàng quá vô dụng cả nữ nhi của mình cũng không bảo vệ được . Nghĩ đến đây mắt nàng lóe lên một tia sáng lạnh nhưng rất nhanh được che giấu khôi phục lại vẻ bình thường .

" Ta mệt rồi , mama lui xuống đi " Phụ nhân phát phát tay , nhắm mắt lại không để ý đến Điền ma ma nữa .

Điền ma ma lui ra đóng cửa lại . Nghe được tiếng đóng cửa , phụ nhân nằm trên ghế quý phi mở mắt ra , ngẩn người nhớ lại cách đây một tháng trước , khi đứa trẻ bị bóp ngạt thờ nàng đã nhìn thấy tay nó hơi cử động nên nhân lúc Điền mama đang thu thập cho đứa bé kia nàng đã nhanh tay để miếng ngọc bội tùy thân vào bọc chần của nữ nhi mình , nàng hy vọng một ngày nào đó sẽ tìm lại được nữ nhi của mình , cầu mong con bé sẽ gặp được một gia đình tốt . Nàng im lặng để nước mắt cứ như vậy rơi ra , im lặng hứa với lòng một ngày nào đó những thứ bọn họ nợ nữ nhi của nàng sẽ từng chút , từng chút một sẽ trả lại cho họ .

Hai phu thê Hạ Lâm sau khi lừa bọn trẻ đi ngủ thì nhỏ giọng nói chuyện .

" Lâm , chàng nghĩ xem Đình nhi có lai lịch như thế nào ?"

" Ta cũng không biết , lúc nhặt được Đình nhi trên người con bé ngoài miếng ngọc bội thì không có gì để chứng minh thân phận cả !" "

" Có lẽ người nhà Đình nhi có nỗi khổ riêng nên mới bỏ con bé như vậy ! Họ để lại miếng ngọc chắc sẽ có lúc nào đấy họ tìm lại nó . " Hạ Lâm im lặng một chút rồi nói tiếp .

Trương thị im lặng , nàng không hy vọng người nhà Đình nhi tìm lại con bé vì qua một tháng sống chung nàng đã coi nó như con ruột nếu một ngày nào đó con bé không ở bên cạnh nàng không biết sẽ như thế nào nữa !

Đêm nay , ai cũng theo đuổi suy nghĩ riêng của mình nhưng vấn đề đều xoay quanh Hạ Tịnh Đình , mà nhân vật chính trong đó lại đang ngủ rất ngon còn gác một chân lên mặt đệ đệ mình .

--- ---- phân cách.... phân cách -----

Thời gian thấm thoát trôi qua , thoát cái đã 3 năm .

Bên cạnh bờ sông một đám trẻ con tụ tập bắt cá , tiếng cười tiếng nói riu rít cả một khúc sông .

Ở một chỗ gần đó lại có chuyện xảy ra .

Hạ Tịnh Đình hai tay chống hông đang đứng cạnh tam ca Hạ Tử Quân trừng mắt nhìn hai huynh muội Thạch Đầu nhà bên cạnh . Hạ Tử Huyền ba tuổi thì đứng sau tỷ tỷ mình quệt quệt miệng làm mặt quỷ chọc hai người đứng đối diện ..

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Chương 3.2

Hai huynh muội Thạch Đầu và Đại Nữ trừng mắt nhìn ba huynh muội Hạ gia . Thạch Đầu mười tuổi khỏe mạnh làn da ngăm đen cao hơn Hạ Tử Quân một cái đầu , Đại Nữ năm tuổi rất béo nên nhìn hơi chậm chạp đứng chống hông nhìn chằm chằm Hạ Tịnh Đình .

" Các người đây là muốn làm gì ? Định lật lọng à !?" Hạ Tử Quân che trước mặt Hạ Tịnh Đình hướng về phía Thạch Đầu hỏi .

" Không phải ! Nhưng các người chia không công bằng " Thạch Đầu cũng lớn tiếng trả lời .

" Có gì mà không công bằng chứ ? Các người chỉ có hai người bắt được cũng ít hơn huynh muội bọn ta , chia vậy là quá công bằng rồi . " Hạ Tử Huyền bĩu môi nói vọng ra từ sau lưng Hạ Tịnh Đình .

" Ta .. rõ ràng là huynh muội người lừa người . " Thạch Đầu lấp bắp nói : hắn là muốn lấy luôn số cá của huynh muội Hạ gia vì nương đã nói không bắt được nhiều cá về hắn sẽ mềm xương a !

" Bọn ta lừa người " Hạ Tịnh Đình cười như không cười nhìn Thạch Đầu .

" Chúng ta đã giao hẹn là bắt được sẽ chia đều cho mỗi người nhưng huynh muội người chỉ có hai người , Đại Nữ lại lười biếng có bắt được con cá nào đâu !" Hạ Tử Quân khoanh hai tay trước ngực nói .

" Ta không cần biết . Nếu các người để số cá lại thì có thể đi bằng không đừng trách ta sử dụng vũ lực " Thạch Đầu bị nói đến á khẩu nên thẹn quá hóa giận mở miệng uy hiếp .

" Vũ lực ... " Hạ Tử Huyền mở to mắt mà nhìn Thạch Đầu .

Sở dĩ Thạch Đầu dám uy hiếp như vậy vì hắn thấy ba huynh muội Hạ gia rất yếu ớt ; Hạ Tử Quân đã chín tuổi nhưng thấp hơn hắn cả cái đầu , Hạ Tịnh Đình là nữ nhi lại tròn tròn nhỏ xíu như cục bông không có tính uy hiếp còn Hạ Tử Huyền thì là một đứa nhát gan hay khóc .

Vừa nói dứt lời Thạch Đầu liền nhào vào Hạ Tử Quân muốn giết cá nhưng Hạ Tử Quân nhanh hơn đã né được , sau đó là màn rượt đuổi diễn ra . Hạ Tử Quân cứ chạy loảng ngoảng làm Thạch Đầu đuổi theo mệt mỏi tai vẫn không bắt được hắn . Bên kia vẫn người rượt ta chạy , bên này Đại Nữ lấy thân người nặng trĩu nắm lấy Hạ Tịnh Đình . Hạ Tịnh Đình dù gì cũng cơ thể cũng mới ba tuổi làm sao thoát khỏi Đại Nữ năm tuổi nặng gần sáu mươi cân chứ nên thật bị ai là nàng bị bắt . Đại Nữ nắm được tay Hạ Tịnh Đình đang định cười chiến thắng thì bị Hạ Tịnh Đình cào một cái vào tay chảy cả máu .

Đang chạy thì Hạ Tử Quân bỗng bị vấp té , Thạch Đầu nhân cơ hội nhảy lên người Hạ Tử Quân ra tay đánh xuống . Hạ Tử Huyền đứng một bên nhìn tam ca và tứ tỷ bị đánh thì rất sợ , đột nhiên bé chạy về hướng bờ sông . Đại Nữ bị cào vẫn không bỏ Hạ Tịnh Đình ra , thấy ca ca đang đánh Hạ Tử Quân , Đại Nữ liền bắt chước lấy tay còn lại đánh vào người Hạ Tịnh Đình ; Hạ Tịnh Đình bị đau đến nhe răng không giữ hình tượng nữa nhảy đến nắm lấy tóc Đại Nữ , cứ như vậy hai đứa bé xông vào vật lộn .

Hạ Tử Huyền chạy đến bờ sông nhìn dáng dấp cuối cùng phát hiện nhị ca đang ở bên kia , liền hướng nơi đó chạy qua .

" Nhị ca nhị ca ..." Hạ Từ Huyền vừa thở gấp vừa kêu .

" Từ Huyền có chuyện gì vậy ? Từ từ nói nào " Hạ Từ Hiền đang lom khom bắt cá đứng lên nhìn ngũ đệ hỏi .

" Nhị ca ... huynh muội Thạch Đầu đang đánh tam ca và tứ tỷ kìa !" Hạ Từ Huyền kéo tay Hạ Từ Hiền gấp gáp chạy đi .

" Cái gì ? Tên Thạch Đầu và con bé mập đó dám đánh Đình nhị . Được lắm, cả muội muội của lão tử cũng dám đánh bọn chúng chết chắc rồi !" Hạ Từ Hiền vừa chạy vừa nói , nhưng hình như hần quên mất bị đánh còn có tam đệ Hạ Từ Quân của hần nữa .

Khi Hạ Từ Thiên chạy đến nơi thì Thạch Đầu vừa định cầm lấy cá đi . Hần không nói hai lời nhảy đến gần Đại Nữu đập một cái làm Đại Nữu lăn ra xa rồi đỡ muội muội nhà mình lên , sau khi xem xét xong thì Hạ Từ Hiền đen mặt chạy đến gần Thạch Đầu lấy tốc độ nhanh nhất chuẩn xác nhất đâm vào bụng Thạch Đầu rồi ngồi đè lên người hần bắt đầu đánh . Đại Nữu sau khi lăn ra xa thì lồm cồm bò dậy ngồi khóc .

Hạ Tịnh Đình cả người đều bị bắn còn có vết thương , cố gắng đi đến bên cạnh Hạ Từ Quân đỡ hần ngồi dậy . Hạ Từ Quân thì thảm hơn bị đánh bầm cả người khỏe miệng còn bị rách . Ba người bao gồm cả Hạ Từ Huyền cố sức kéo Hạ Từ Hiền ra sợ hần sẽ gây ra án mạng . Hạ Từ Hiền bị kéo ra thì còn không cam tâm đập Thạch Đầu thêm một cái mới chịu thôi .

" Thạch Đầu , ta cảnh cáo ngươi nếu ngươi còn đụng vào muội muội ta một lần nữa đừng trách lão tử đánh cho ngươi tàn phế ." Hạ Từ Hiền nhìn Thạch Đầu lạnh giọng cảnh cáo .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Chương 4

Hạ Từ Hiền công Hạ Tịnh Đình về , khi cả bốn đứa trẻ vừa bước vào nhà gặp Hạ Từ Thiên đang ngồi đọc sách thì không hẹn mà cả bốn đứa đều nhẹ chân cố gắng không gây ra tiếng động mà chuồn về phòng . Đột nhiên Hạ Từ Thiên quay lại , cảnh tượng mà hần gặp làm hần thật rất muốn cười : cả bốn đứa trẻ đều ép sát vào vách chính là tư thế của thần lẩn .

Đang định chuồn êm thì bị đại ca bắt gặp cả bốn đứa trẻ mặt cắt không còn một giọt máu vì người trong nhà chúng sợ nhất không phải là cha hay nương mà là vị đại ca mặt than này . Tuy ngày thường đại ca rất ít nói chuyện nhưng mỗi lần chúng làm gì sai là y như rằng sẽ bị phạt rất nặng cho dù nương xin giúp đại ca vẫn không tha .

Hạ Từ Thiên sau khi nhìn kĩ đệ đệ , muội muội thì mặt đen lại .

" Tất cả qua đây ngay lập tức !"

Bốn đứa trẻ nhìn nhau , cúi thấp đầu hai tay khoanh trước ngực , chậm rì rì đi về hướng Hạ Từ Thiên .

" Nói ! Là ai cầm đầu đi đánh nhau ?"

Hạ Từ Huyền vừa định nói thì bị nhị ca trừng cho rụt đầu lại im lặng đứng đó không dám nói nữa .

" Là đệ , do bọn Thạch Đầu ra tay trước nên bọn đệ mới tự vệ thôi ! Đại ca muốn phạt thì phạt đệ " Hạ Từ Quân ngẩng đầu lên nói .

" Không phải ! Đại ca phạt đệ đi vì đệ không bảo vệ được đệ đệ , muội muội nên mới để chúng bị thương ." Hạ Từ Hiền cũng lớn tiếng nói .

" Đại ca ! Bọn muội không có sai , là do bọn Thạch Đầu sai trước mà ." Hạ Tịnh Đình ngẩng đầu , trong mắt ngập nước như có thể khóc bất cứ lúc nào .

Hạ Từ Thiên ôm trán thật không có cách nào với chiêu này của muội muội hần . Đang định tha cho chúng thì Hạ Từ Thiên thấy Hạ Từ Quân đưa ngón cái ra cười với Hạ Tịnh Đình .

" Được rồi !" Hạ Từ Thiên chậm rãi nói .

Bốn đứa trẻ ngẩng đầu cười thì câu tiếp theo như dội một gáo nước lạnh dập tắt sự vui mừng vừa mới được nhen nhúm .

" Từ Hiền làm ca ca mà không làm gương phạt chẻ củi một tháng "

Hạ Từ Hiền lập tức ỉu xiu , là tới tận một tháng a ! Vậy thời gian đâu mà hần đi học lên võ công nữa chứ !

" Từ Quân tham gia đánh nhau phạt một tháng làm việc nhà "

Hạ Từ Quân đơ cả người, làm việc nhà một tháng ! Hắn là nam tử hán mà phải làm việc nhà, thời gian đâu mà hắn nghĩ cách kiếm tiền chứ !

"Đình nhi và Từ Huyền còn nhỏ phạt chép ba ngàn chữ thời hạn là một tháng sau giao lại cho ta. Viết không đẹp, viết lại từ đầu"

Hạ Tịnh Đình thì không sao nhưng Hạ Từ Huyền thì như bị sét đánh ngang tai : là ba ngàn chữ, rõ ràng muốn lấy mạng bé mà !

Hạ Từ Thiên sau khi đưa ra hình phạt, hài lòng nhìn về mặt đệ đệ muội muội mình mới cho chúng đi ra bôi thuốc.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Chương 4.1

Hạ Từ Thiên bôi thuốc cho Hạ Tịnh Đình thì rất đau lòng, muội muội là bảo bối của cả nhà hắn vậy mà lại bị đánh thành cái dạng này. Trong lòng Hạ Từ Thiên xuất hiện lửa giận nhưng như vậy càng làm hắn quyết tâm hơn nhất định phải càng mạnh thì mới không bị người ta ức hiếp nữa !

Khi bôi thuốc xong thì Hạ Từ Quân và Hạ Tịnh Đình được cho đi nghỉ ngơi còn Hạ Từ Hiền bị kéo xuống bếp chế củi, nấu nước. Hạ Từ Thiên cũng xắn tay áo bước vào bếp nấu thức ăn, nhìn sắc trời có lẽ nướng cũng sắp về rồi.

Hạ Từ Huyền chạy vào bếp trên tay là một rổ rau và mấy quả trứng gà. Bé liếm liếm mép, hôm nay đại ca nấu canh trứng sẽ rất ngon a !

Nhưng làm bé thất vọng rồi, Hạ Từ Thiên rửa sạch trứng gà rồi để vào nồi com luộc. Sau đó rửa sạch rau thái nhỏ ra bát đầu xào. Cá bắt được ngày hôm nay thì một phần để ăn, một phần hắn đem thả vào cái chậu đầy lại để ăn dần.

Nấu xong com và thức ăn, Hạ Từ Thiên đem trứng gà bóc vỏ rồi mang vào nhà, đưa cho Hạ Từ Hiền một trứng để hắn lăn chỗ bị bầm cho Hạ Từ Quân còn mình thì ôm Hạ Tịnh Đình đặt nằm lên giường nhẹ tay lăn trứng gà vào chỗ bầm.

Hạ Tịnh Đình và Hạ Từ Quân đều đau đến nhe răng nhưng cũng không kêu một tiếng cắn răng chịu đựng.

Trương thị vừa về đến nhà cảm thấy có gì đó là lạ. Thường ngày sẽ có mặt cả năm đứa nhưng hôm nay ngoài lão đại, lão nhị và tiểu ngũ thiếu mất hai đứa. Thấy Trương thị định hỏi Hạ Từ Thiên đã nhanh chóng mở lời trước.

"Nướng, tam đệ hôm nay phải luyện chữ còn Đình nhi đang ngủ ạ !" Hạ Từ Thiên vừa nói vừa đan hai tay vào nhau.

"Tại sao giờ này Đình nhi đã ngủ không khỏe chỗ nào sao ?" Trương thị nghi ngờ hỏi.

"Không có ! Làlà ..." Hạ Từ Hiền buột miệng đang định nói ra thì chân bị đập một cái khiến hắn phải ngậm miệng lại lấy tay gãi gãi cái ót.

"Là hôm nay tứ tỷ không ngủ trưa nên chưa ăn com thì đã ngủ rồi" Hạ Từ Huyền nhào vào lòng Trương thị làm nũng nói.

Trương thị nhìn thoáng qua Hạ Từ Thiên thấy hắn gật đầu thì không tiếp tục hỏi nữa mà đi ra ngoài rửa tay chân để còn dọn com nữa.

Ba huynh đệ nhìn Trương thị ra ngoài thì thở ra một hơi : nói dối rất khó nha !

Nếu Trương thị để ý sẽ phát hiện ra điều bất thường ngay vì Hạ Từ Thiên nếu nói dối sẽ có thói quen đan hai tay vào nhau, Hạ Từ Hiền thì sẽ gãi ót còn Hạ Từ Huyền do không dám nhìn thẳng nên chỉ có thể dùng cách là làm nũng để che dấu thôi.

Trong bữa com rất im lặng không ai nói chuyện cả. Ba đứa trẻ là chột dạ sợ nói nhiều sai nhiều tốt nhất là không nói thì không sai. Còn Trương thị là đang nghĩ về việc thu hoạch nên không nói chuyện. Bữa com kết thúc trong im lặng. Sau khi dọn dẹp đội Trương thị về phòng nghỉ ngơi Hạ Từ Thiên cùng Hạ Từ Hiền đem com vào phòng cho Hạ Từ Quân và Hạ Tịnh Đình.

Hai đứa bé chưa kịp ăn thì một tiếng hét với tần suất âm thanh rất cao xuyên thấu vào làm ai cũng phải giật nảy mình. Chắc đây là "Sur từ hồng" trong truyền thuyết Hạ Tịnh Đình thầm nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Chương 4.2

"Nương !" Giọng nói non nớt vang lên mang theo tia ủy khuất .

"Gọi ta là mẫu thân . Nghe rõ chưa ?" Một giọng nói mang theo nghiêm khắc kèm cảnh cáo .

"Dạ ! Mẫu thân "Đứa bé trong mắt đã ngập nước nhưng vẫn hít hít mũi không cho nước mắt rơi xuống .

"Phụ nhân .." Điền ma ma lên tiếng muốn nói nhưng đã bị phụ nhân đang nửa nằm nửa ngồi trên ghế quý phi cắt ngang .

"Điền ma ma , ta thấy bà cũng lớn tuổi rồi có muốn về quê ngâm kẹo dừa với cháu không ?" Tuy lời nói nhàn nhạt không nghe ra cảm xúc nhưng cũng đủ làm Điền ma ma hoảng sợ .

Đứa bé thấy không khí căng thẳng nên rất biết điều ngồi im lặng một bên .

"Đây là có chuyện gì ?" Kèm theo tiếng nói là một người nam nhân cao lớn có khuôn mặt rất anh tuấn bước vào , nếu có Hạ Tĩnh Đình ở đây chắc chắn mọi người sẽ nhìn ra hai người có quan hệ vì Hạ Tĩnh Đình có bảy phần giống với nam nhân này .

"Gia , không có gì ! Thiếp thân chỉ đang nói một ít chuyện với Bản nhi thôi !" Phụ nhân đứng dậy giúp nam nhân đó cời áo choàng giao cho nha hoàn bên cạnh , nhận lấy ly trà của nha hoàn đặt vào tay hắc xong nạng mới ngồi xuống bên cạnh .

"Bản nhi , không chào phụ thân sao ?" Hắc hướng về phía đứa trẻ cười hỏi .

Đứa trẻ liền nhào vào lòng hắc vui mặt trong đó .Phụ nhân ngồi bên cạnh cười nhưng nếu nhìn kĩ nụ cười đó không đạt đến đáy mắt .

---- ta phân --- ta phân-----

Mộc Tuấn Phong cảm thấy rất khó chịu vì ngày nào cũng ngồi đối diện với nụ cười giả tạo của Mộc Tuấn Phi .Nhưng Mộc Tuấn Phi chưa ra tay thì hắc không thể tùy tiện để lộ ra chuyện gì đành phải cắn răng mà ngày ngày trưng ra khuôn mặt tươi cười còn giả dối hơn Mộc Tuấn Phi nữa .

----- lẩn qua --- -----

"Hạ Lâm Trương thị ... hai người ra đây cho ta " Một người đàn bà mập mạp hai tay chống hông chân dạng ra (tư thế của lư hương) đứng trước của nhà huynh muội Hạ gia mà la hét .

Năm đứa trẻ trong phòng lú đầu ra cửa sổ xem . Trương thị nghe tiếng hét thì đi ra ngoài mở cửa .

"Nương Thạch Đầu , người đứng trước cửa nhà ta la hét cái gì chứ ?" Trương thị khó hiểu hỏi , rõ ràng mình không đắc tội nàng ta ở đây hét cái gì mà hét .

"Trương thị cô giỏi lắm dạy con cô đi đánh người "Nương Thạch Đầu là Điền thị chỉ tay vào Trương thị mà nói .

"Ta dạy con ta đánh người khi nào ? Cô đừng có ngậm máu phun người " Trương thị giận đến mặt đỏ bừng .

"Ta ngậm máu phun người . Cô mở to mắt lên mà nhìn con cô đánh Thạch Đầu và Đại Nữu nhà ta ra thành cái dạng gì ?" Vừa nói Điền thị vừa lôi Thạch Đầu và Đại Nữu ra trước mặt .

Hạ Tĩnh Đình đang xem qua cửa sổ rất muốn cười . Đại Nữu vốn đã mập sau khi vật lộn với nàng sau còn bị nhị ca đập cho một cái nên bây giờ càng nhìn càng giống lợn rồi . Hạ Tĩnh Đình và Hạ Từ Thiên thì ghen cười muốn nội thương còn ba người còn lại không cố kị gì mà ôm bụng cười lăn lộn .

Nghe được tiếng cười từ trong phòng truyền ra Điền thị như bị động kinh nhảy lên bắt đầu chửi đồng . Trương thị mặt càng ngày càng xanh . Hạ Từ Thiên thấy tình hình không ổn nên ra hiệu cho ba người kia im lặng còn mình thì đi ra ngoài giúp nương .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Chương 4.3

Điền thị la hét âm ỉ thu hút sự chú ý của nhiều người, họ vây quanh chặt cứng trước cổng nhà Hạ Tịnh Đình. Tạo nên một quang cảnh ồn ào.

Trương thị da mặt mông thấy nhiều người như vậy vây quanh nhà mình chỉ trò bàn luận thì rất muốn động thổ, chỉ vào Điền thị nửa ngày cũng không nói ra được lời nào.

Hạ Từ Thiên đi ra đứng cạnh Trương thị lạnh mặt nhìn Điền thị. Điền thị chửi mắng mà không thấy ai lên tiếng thì nàng ta im lặng trừng mắt nhìn Trương thị. Thấy nàng ta im lặng Hạ Từ Thiên mới lên tiếng.

"Thảm nói đệ đệ, muội muội ta đánh Thạch Đầu và Đại Nữ vậy thảm đã hỏi rõ là vì sao bọn trẻ xảy ra xô xát không?"

"Không có đúng không? Ta nói cho thảm biết là Thạch Đầu và Đại Nữ ra tay trước bọn Từ Quân chỉ là tự vệ thôi."

"Hừ! Ta không cần biết ai ra tay trước, bây giờ các người phải đền tiền thuốc cho ta. Bằng không ta sẽ ở đây la lên cho mọi người biết nhà các người không có gia giáo."

"Nhà các người mới không có gia giáo" Hạ Từ Thiên tức giận chạy từ trong nhà ra hét vào Điền thị.

"Người... tên tiểu tử người nói cái gì?" Điền thị vùng tay lên định đánh Hạ Từ Thiên thì bị Trương thị bắt lấy rồi xô ra ngoài. Ả lão đảo ngă ục xuống đất, rồi bắt đầu ăn vạ nằm luôn ra đất mà kêu gào.

Hạ Tịnh Đình ôm trán thật là không còn gì để nói, đây chính xác là một người đàn bà chanh chua mà!

Hạ Từ Quân nói nhỏ vào tai Hạ Từ Huyền. Bé gật đầu rồi lách người ra ngoài.

Chưa tới hai khắc thời gian Hạ Từ Huyền quay về nói đã hoàn thành nhiệm vụ. Hạ Tịnh Đình nhìn thoáng qua tam ca mình thấy hần cười như mèo trộm được cá. Chưa kịp suy nghĩ thì Hạ Tịnh Đình đã bị Hạ Từ Quân kéo ra ngoài.

Hạ Từ Thiên đang đau đầu bởi âm thanh của Điền thị thì gặp Hạ Tịnh Đình và Hạ Từ Quân đi ra, hần đang định kêu hai đứa bé đi vào nhà thì một tiếng nói vang lên làm mọi người xung quanh im lặng lại.

"Nương Thạch Đầu người đến Hạ gia náo cái gì?" Trương thôn xuất hiện đột ngột làm Điền thị đang gào khóc im lặng lại nhưng ả vẫn không đứng dậy.

"Trưởng thôn ô ..ô ... người phải làm chủ cho Thạch Đầu và Đại Nữ nhà ta a!" Điền thị nghe hỏi lại bắt đầu gào khóc.

"Im lặng!" Trưởng thôn gõ đầu gậy xuống đất lớn giọng nói.

"Từ Thiên, cha người ra ngoài người là huynh trưởng trong nhà tại sao không coi chừng đệ đệ muội muội để chúng đi đánh người thế!" Trưởng thôn nhìn Thạch Đầu rồi xoay qua hỏi Hạ Từ Thiên đang đứng trước mặt.

"Trưởng thôn, là do huynh muội Thạch Đầu gây chuyện trước bọn Từ Quân chỉ là tự vệ thôi! Nhưng Điền thảm lại không nói lý đến nhà cháu náo loạn còn mắng huynh muội bọn cháu không có gia giáo" Hạ Từ Thiên một năm một mười nói rõ mọi chuyện với trưởng thôn cũng không quên thuật lại Điền thị là như thế nào vô lý.

Để lời Hạ Từ Thiên càng có tính thuyết phục, Hạ Từ Quân dẫn Hạ Tịnh Đình ra trước mặt mọi người. Hạ Tịnh Đình còn cố gắng chạm mạnh vào vết thương để đau đến chảy nước mắt. Hạ Tịnh Đình có khuôn mặt tròn, mắt to bây giờ ngập nước bộ dạng chọc người thương tiếc, chuẩn xác đánh vào tâm lý người xung quanh. Không hẹn mà cùng nhìn về phía Điền thị ánh mắt khinh bỉ.

Điền thị thấy mưu kế bị phản tác dụng thì thẹn quá nên lôi Thạch Đầu và Đại Nữ chen qua mọi người chạy về nhà.

"Được rồi, tất cả giải tán đi" Trưởng thôn lên tiếng giải tán đám đông rồi ông quay qua vỗ vai Hạ Từ Thiên nói vài câu khích lệ rồi cũng đi về.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Chương 5

Khi trở vào nhà, Trương thị rất tức giận bắt cả năm đứa trẻ đứng đó. Thấy nương tức giận cả năm đứa đều biết điều mà im lặng hai tay khoanh trước ngực, quỳ thẳng tắp.

"Cha các con vừa đi thì mấy đứa đã gây họa rồi! Nói đi, chuyện này là sao?"

"Nương, bọn con xin lỗi! Mọi chuyện là do huynh muội Thạch Đầu gây chuyện trước, bọn con chỉ là đánh trả thôi!" Hạ Tử Quân nói nhưng câu sau thì càng lúc giọng càng nhỏ.

"Đánh trả, ta và cha các con có dạy dùng vũ lực giải quyết vấn đề sao?"

"Nương, không có là....." Hạ Tử Hiền đang định nói thì bị đại ca hấn trừng phải đành nuốt lại lời nói ngoan ngoãn mà quỳ một bên.

"Nương, bọn con sau này không như vậy nữa! Người đừng giận nữa được không?" Hạ Tịnh Đình và Hạ Tử Huyền làm nũng với Trương thị.

Trương thị nhìn thấy tiểu nữ nhi cả người đều có vết xanh tím thì đau lòng nên cho năm huynh muội đứng dậy.

"Lần này nương bỏ qua, nếu lại có lần sau thì mấy đứa chuẩn bị chịu phạt đi" Trương thị nghiêm giọng nói.

Sau khi được tha, ai về phòng đẩy chuẩn bị đi ngủ. Hạ Tịnh Đình, Hạ Tử Thiên và cả Hạ Tử Quân thì khác cả ba đều không ngủ được, chuyện hôm nay Diên thị sẽ bỏ qua dễ dàng vậy sao? Có đánh chết họ cũng không nghĩ Diên thị này là tạm thời yên lặng để chuẩn bị cho một kế hoạch khác làm gia đình họ sẽ điều đứng một thời gian.

Hôm sau, Diên thị đến Hạ gia còn mang cả Thạch Đầu và Đại Nữu đến nói là xin lỗi. Lúc đó Hạ Tịnh Đình đang uống sữa đậu khi nghe Diên thị nói xong thì phun tất cả sữa trong miệng ra, rất tiếc người ngồi đối diện nàng là Hạ Tử Huyền, bé hứng trọn số sữa bị phun lên mặt, lấy tay lung tung lau xong bé mới oán hận trừng mắt nhìn ba mẹ con Diên thị. Hạ Tử Hiền trừng mắt nhìn trên tay lực hơi mạnh nên một chiếc đĩa vô tình bị bẻ gãy. Hạ Tử Quân đang húp cháo thì cũng bị sặc ho đến đỏ bừng cả mặt. Chỉ có Hạ Tử Thiên là đỡ hơn mặt không đổi sắc ngồi tiếp tục ăn trực tiếp coi Diên thị là không khí.

Trương thị trên mặt cười gượng nói vài ba câu khách sáo với Diên thị. Nhưng ba mẹ con Diên thị rất tự nhiên cứ như không nhìn ra Hạ gia huynh muội đối với mình không có thiện ý, tùy tiện ngồi xuống bàn rồi cũng tùy tiện ăn sáng luôn. Đến khi họ ra về thì bàn thức ăn đã sạch sẽ không còn gì. Người nhà Hạ Tịnh Đình nhìn nhau lắc đầu cười khổ đây là đến ăn chưa uống chưa chứ xin lỗi cái gì!

Sự việc như sáng hôm nay lại diễn ra liên tiếp mấy ngày cho đến khi mọi người trong Hạ gia chịu đựng không nổi sắp phát điên, thì lại có một sự việc khác được khơi mào lên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Chương 5.1

Hôm nay như thường lệ Hạ Tử Quân dắt Hạ Tịnh Đình và Hạ Tử Huyền đi theo nhị ca mình lên núi nhặt củi. Khi trên đường trở về mấy đứa bé cảm thấy khó hiểu vì dọc đường đi gặp ai họ cũng nhìn chùng với ánh mắt kì quái.

"Ca, họ bị sao vậy? Nhìn chúng ta như vậy làm gì?" Hạ Tử Huyền hỏi.

"Ai biết đâu kệ họ đi!" Hạ Tử Hiền nhún nhún vai.

Hạ Tịnh Đình thì cảm thấy có gì đó nhưng không nghĩ ra được là việc gì nên cũng bỏ qua không nghĩ nữa!

Về tới nhà, thấy Hạ Tử Thiên đang ngồi Hạ Tử Quân đang định lên tiếng thì bất gặp về mặt đại ca đen thui nên để an toàn tốt nhất là im lặng. Thấy vậy Hạ Tịnh Đình đi đến gần trèo lên ghế ngồi cạnh Hạ Tử Thiên nhỏ giọng hỏi.

"Đại ca, có chuyện gì sao?"

"Không có gì! Đình nhi không cần để ý lời nói của người khác biết không?" Hạ Tử Thiên đặt Hạ Tịnh Đình ngồi lên đùi mình nhẹ giọng nói, sắc mặt cũng hòa hoãn hơn.

Hạ Tịnh Đình gật đầu nhưng trong lòng lại đang suy nghĩ lời Hạ Tử Thiên nói là có ý gì! Chẳng lẽ Hạ Tịnh Đình lắc đầu, không thể nào, chuyện đó chỉ gia đình mình biết không thể nào lại lộ ra được.

Hạ Tử Thiên sau khi nói xong nhìn sắc trời thì đi vào bếp nấu cơm. Trước khi đi cũng sẵn tiện lôi cả Hạ Tử Hiền và Hạ Tử Quân theo. Vào bếp Hạ Tử Thiên nghiêm mặt nhìn hai đệ đệ nói.

"Ta nói cho hai đệ biết, tuyệt đối không thể tiết lộ một lời nào cho Đình nhi biết về thân phận của muội ấy! Biết chưa?"

Hai huynh đệ gật đầu cam đoan. Khi Trương thị về sắc mặt cũng không tốt lắm nhưng ngại có mặt bọn trẻ nên nàng phải cố gắng tỏ ra bình thường.

Lời đồn được đẩy lên cao khi Hạ Lâm trở về .

" Chuyện gì xảy ra vậy trên đường vào thôn ta nghe mọi người bàn tán về nhà chúng ta đó " Hạ Lâm vừa ngồi xuống vừa hỏi .

" Cha không biết ai đã loan tin đồn nói là nói là" Hạ Từ Thiên áp ứng trả lời .

" Nói gì ?" Hạ Lâm lần đầu thấy đại nhi tử áp ứng như vậy nên chắc đây là chuyện không hề nhỏ .

" Là nói ta không tuân thủ nữ tắc hồng hạnh xuất tường , nói Đinh nhi và tiểu Huyền không phải cốt nhục của chàng " Trương thị tay bụng chậu nước đi vào nói , tuy đã cố gắng khắc chế nhưng giọng nói vẫn nghèn nghẹn .

Hạ Lâm vỗ mạnh vào bàn tức giận lớn giọng nói : " Là kẻ nào tung tin đồn nhảm đó ? Hạ Lâm ta đi liều mạng với hắn ."

" Cha , người bình tĩnh đi !" Hạ Từ Thiên khuyên ngăn Hạ Lâm đang nóng giận bằng không rất có thể hắn sẽ đi tính sổ với kẻ tung tin đồn thật đấy !

" Nhà chúng ta từ trước đến giờ không đắc tội với ai , tại sao có người muốn hủy đi danh dự của chúng ta chứ ?" Hạ Lâm ngồi xuống hớp một ngụm nước rồi nói .

" Có " Hạ Từ Thiên buộc miệng nói .

" Là ai ?"

" Là là" Hạ Từ Thiên áp ứng gãi gãi cái ót nửa ngày vẫn không nói tiếp.

" Từ Thiên , con nói đi !" Hạ Lâm nhìn Hạ Từ Thiên .

" Là nhà Điền thăm kẻ bên " Hạ Từ Thiên vừa nói vừa lườm cho tên ngốc Từ Thiên một cái .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Chương 5.2

Hạ Lâm sau khi nghe kể lại toàn bộ những chuyện đã xảy ra khi hắn không có ở nhà thì ngồi im suy nghĩ. Xâu chuỗi hết mọi chuyện lại thì kẻ ngốc cũng nhìn ra là ai đã tung tin đồn .

" Vậy giờ chúng ta" Hạ Lâm chưa nói hết câu thì nghe bên ngoài có tiếng ồn nên đi ra xem .

Bên ngoài người trong thôn vây quanh nhà họ , trưởng thôn đi đầu bước vào cổng theo sau ông là hai người đàn ông mang theo gậy và dây thừng .

" Trưởng thôn , mọi người đây là ..." Hạ Lâm trầm mặt hỏi .

" Lão Hạ , ta đây là nghe gần đây trong thôn có tin đồn nên mới đến nhà người mời hai phu thê người đi một chuyến để làm rõ ! " Thôn trưởng vuốt râu nói .

" Mời , có cần nhiều người vậy sao ? Còn mang gậy và dây thừng nữa ! Trưởng thôn ông cho chúng tôi là đồ ngốc à ? Rõ ràng là đến bắt người mà !" Hạ Từ Thiên đỏ mắt hướng về phía trưởng thôn mà lớn tiếng nói .

" Từ Thiên ! không được vô lễ " Hạ Lâm quát Hạ Từ Thiên sau đó xoay qua trưởng thôn nói xin lỗi .

" Được rồi ! Lão Hạ , đi thôi !" Trưởng thôn không để ý , nói xong lại dẫn cả đám người hướng thăm đường của thôn đi tới.

Hạ Lâm ôm Hạ Tịnh Đình cùng người nhà đi theo phía sau. Thăm đường của thôn là nơi xử mọi chuyện lớn nhỏ trong thôn do mấy vị cao tuổi có danh vọng trong thôn quản lý , đây chính là một nha huyện thu nhỏ .

Đến thăm đường , nơi đó đã chật kín người xem . Khi người Hạ gia đi vào họ chỉ tỏ xi xàm bàn tán , Hạ Từ Thiên tức giận đến đỏ bừng cả mặt nhưng bị Hạ Từ Thiên giữ chặt nên hắn mới không phát ra ngoài .

" Lão Hạ đến rồi !" Lý trưởng lão là đại trưởng lão đứng đầu ở thăm đường .

" Lý lão , lần này không biết các vị mời phu thê ta đến đây làm gì ?" Hạ Lâm đứng giữa thảm đường nhìn Lý lão cao giọng hỏi .

" Ta nghe nói nương tử ngươi hồng hạnh xuất tường nên mới muốn làm cho rõ thôi !"

" Là ai nói ? Chứng cứ đâu ?" Hạ Lâm lớn tiếng nói , tay hắn đã nắm chặt nổi cả gân xanh .

" Cha , người đừng tức giận ! "Hạ Tử Quân nói với Hạ Lâm , sau đó xoay người nhìn vào mấy lão nhân ngồi ở ghế chủ vị giọng nhàn nhạt .

" Con nghĩ mấy vị lão nhân gia chắc sẽ điều tra cẩn thận trả lại trong sạch cho nương con ! Có phải không ?" Bị nhìn như vậy mấy lão nhân đang định xử qua loa cũng cảm thấy chột dạ bất đắc dĩ gật đầu .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Chương 5.3

" Các vị , Hạ Lâm ta tại đây nói luôn Đình nhi và tiểu Huyền là con của ta , nương tử ta Trương thị là người luôn tuân thủ nữ tắc . Nếu ta còn nghe từ miệng ai nói điều không hay về họ thì đừng trách Hạ Lâm ta trở mặt vô tình " Hạ Lâm lạnh mặt đứng giữa thảm đường cao giọng tuyên bố .

" Lão Hạ muốn biết có phải con người hay không chỉ cần nhỏ máu nhận thân là ra ngay thôi mà ! Sẵn tiện cho mọi người biết sự thật sau này không nói lung tung nữa !" Trương thôn này giờ im lặng đột nhiên nói .Mấy lão nhân ngồi kế bên gật đầu phụ họa .

" Ta không đồng ý !" Người Hạ gia năm người đều không hèn mà đồng thanh nói .

" Tại sao ? Cả nhà người đây là chột dạ à ? Không dám đối diện sự thật sao ?" Điền thị từ trong đám đông nói vọng ra .

" Điền thẩm coi chừng cái miệng của thẩm đi nó bốc mùi quá rồi đấy !" Hạ Tử Thiên nhàn nhạt nói . Hạ Tĩnh Đình đang dựa vào Hạ Lâm nghe đại ca mình nói thì không khỏi bật cười , người xung quanh này giờ cố nén cười khi nghe tiếng Hạ Tĩnh Đình thì như hiệu ứng lan truyền tất cả cùng cười ra tiếng làm Điền thị giận đến tím mặt mà không làm gì được chỉ có thể ' hừ ' một tiếng .

" Đứng đấy lão Hạ người chỉ cần nhỏ máu nhận thân thì không phải mọi chuyện sáng tỏ rồi sao ?" Lý lão cũng khuyên Hạ Lâm .

" Ta không" Hạ Lâm chưa kịp nói hết thì y phục bị kéo , khi nhìn Hạ Tĩnh Đình thì thấy nàng lắc đầu .

" Được ạ ! Vậy nhỏ máu như thế nào ? Làm phiền mấy vị gia gia chuẩn bị giúp được không ạ !" Hạ Tĩnh Đình mở to mắt một bộ dạng ngây thơ nhìn về phía mấy lão nhân ngồi ghế chủ vị nói .

" Đình nhi ! Không được hồ nháo !" Hạ Tử Thiên nhìn Hạ Tĩnh Đình cao giọng nói .

" Đại ca , muội không hồ nháo ! Huynh không tin muội sao ? " Hạ Tĩnh Đình chớp chớp mắt nhìn đại ca mình nhẹ giọng nói kèm theo nụ cười trấn an .

" Được rồi ! Người đâu chuẩn bị nước và châm bạc " Trương thôn ra lệnh chuẩn bị dụng cụ thử máu .

Một khắc sau , nước và châm bạc được đem lên đặt trên bàn trước mặt trưởng thôn . Trưởng thôn ra dấu bắt đầu , Hạ Lâm mới không tình nguyện đi lên đó cầm châm bạc đâm vào đầu ngón tay trích một ít máu vào chén nước . Hạ Tĩnh Đình được dắt lên , khi Lý lão chuẩn bị trích máu thì nàng bỗng méo mếu ôm chặt lấy Hạ Lâm sống chết không chịu đưa tay ra .

" Vậy làm sao đây ?"

" Hay là lấy máu tiểu Huyền đi . Đình nhi với Tử Huyền là song sinh mà !" Hạ Tử Quân đưa ra đề nghị .

" Vậy Tử Huyền đến đây !" Hạ Lâm vẫy tay kêu Hạ Tử Huyền . Bé chậm rì rì đi qua mặt cũng đã nhăn thành một nắm .

' Tử Huyền ! Tỷ xin lỗi a , đệ phải chịu đau chút rồi ' Hạ Tĩnh Đình trong lòng xin lỗi đệ đệ đáng thương của mình .

Hạ Tử Huyền bị trích tí máu nhỏ vào chén . Mọi người đều nín thở chờ xem kết quả , hai giọt máu trong chén cứ xoay vòng vòng , Điền thị đang chuẩn bị cười thì hai giọt máu hòa vào làm một , khuôn mặt Điền thị cứng ngắc muốn méo cũng không ra hình được .

" Không thể nào ? Thử máu của Hạ Tĩnh Đình đi ! Kết quả này không đúng !" Điền thị bỗng la lên thu hút sự chú ý của mọi người .

" Điền thị , người là bị làm sao ? " Trương thôn khó hiểu hỏi .

"Điền thị , người dựa vào đầu nói kết quả này không đúng ? " Hạ Lâm lạnh giọng hỏi .

" Ta dựa vào ... dựa vào Hạ Tĩnh Đình không giống người " Điền thị đảo mắt nói .

" Ha hả ! Vậy cũng được sao ?" Hạ Từ Hiên gãi gãi ót nói .

Điền thị vừa nói ra những người xung quanh cũng nhìn Hạ Tĩnh Đình rồi nhìn Hạ Lâm sau đó gật đầu .

" Đúng vậy , nhìn thì thấy tiểu Đình Đình không giống lão Hạ lắm ! Hay là theo như Điền tẩu nói trích máu của tiểu Đình Đình thử xem !" Một trong số người đứng xem nói .

" Vậy hay là lão Hạ thử thêm một lần đi !" Lý lão lại lần nữa lên tiếng .

Nhiều người cứ người một câu ta một câu ép Hạ Lâm phải bắt đầu đi gặt đầu .

Chén nước lại được thay một lần nữa . Hạ Lâm lại trích máu vào đó , lần này Hạ Tĩnh Đình không trốn được nên mới đưa tay ra kèm theo ánh mắt của chú chó nhỏ đi lạc nhìn mọi người xung quanh . Nhưng lần này không có tác dụng bởi nàng có phải con của Hạ gia hay không mới thu hút họ .

Hai giọt máu được nhỏ vào chén . Xung quanh im lặng đến nghe được tiếng tim đập . Hai giọt máu trong chén từ từ tan ra .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Chương 6

Trông thấy hai giọt máu tan ra , người xung quanh mở to mắt không tin được : đây ... chẳng lẽ ...

Nhưng làm cảm họ lại rớt ra lần nữa chính là hai giọt máu đang tan ra bỗng nhiên tự lại hòa vào nhau . Trên miệng Hạ Tĩnh Đình nhếch lên một vòng cung nhẹ rất khó nhận biết cũng rất nhanh khôi phục lại bình thường một bộ dạng thiên chân khả ái .

Nhưng ở góc khuất có một đôi mắt đã thu mọi biểu cảm của Hạ Tĩnh Đình vào .

" Lần này đã đủ chứng minh chưa ?" Hạ Lâm tuy khó hiểu nhưng vẫn dè dặt sự hiếu kì lại mà nói .

" Được ... được rồi ! Lão Hạ đã làm phiền cả nhà người rồi ! Mọi người xong chuyện rồi , trở về đi !" Trương thôn vuốt râu đứng giữa thảm đường nói với người trong thôn .

Khi ai cũng nghĩ chuyện đã xong nên bắt đầu giải tán thì một câu nói khiến họ lại phải dừng lại để xem .

" Chưa xong đâu ạ !" Hạ Từ Thiên lên tiếng .

" Đúng vậy ! Chuyện này chưa được làm rõ không ai có thể đi hết !" Hạ Từ Hiên chặn ở cửa không cho ai ra ngoài , đừng xem hán nhỏ tuổi nhưng sức lực rất lớn .

" Trả lại trong sạch cho nương của bọn cháu đã !" Hạ Từ Quân cũng lên tiếng .

" Trong sạch gì ? Không phải mọi chuyện đã sáng tỏ rồi sao ?" Lý lão nhìn ba đứa trẻ hỏi .

" Không đâu ! Còn phải tìm ra kẻ tung tin đồn nữa !" Hạ Tĩnh Đình ngồi trên khuya tay ôm lấy cổ Hạ Lâm nói .

Lúc này mọi người mới vỡ lẽ : đúng nha ai là kẻ tung tin đồn ác như vậy chứ ?

Điền thị đang định chuẩn êm đi thì bị kéo lại . Ắ định quay qua mắng thì thấy đó là Lâm gia nương tử .

" Vậy ai là người tung tin đồn ?" Trương thôn nhìn mọi người xung quanh hỏi .

" Ta nghe tin này từ Lý gia nương tử " Một phụ nhân nói .

" Không ! Ta cũng chỉ nghe từ Bành gia nương tử thôi !" Lý gia nương tử xua tay nói .

Cứ đồ qua đồ lại cuối cùng Lâm gia nương tử đẩy Điền thị ra mọi người mới hiểu ra thì ra Điền thị vì ăn vạ không được với Trương thị nên luôn nghĩ cách phá hủy danh dự của Trương thị.

"Điền thị, người quá đáng lắm rồi! Ngày thường người trộm vặt, đến nhà ta ăn chùa uống chùa, ta có nói gì không? Bây giờ người lại phá hủy danh dự của ta. Người..... người...." Trương thị tuy tức giận nhưng là con nhà gia giáo nên không thốt lên được câu nào nặng để mắng Điền thị cả.

"Nương tử lão Hạ, người bình tĩnh đi! Ta và các vị trưởng lão sẽ xử lý chuyện này công bằng mà!" Lý lão sau khi nghe xong thì trầm ngâm hồi lâu sau mới nói.

Mấy vị lão nhân cùng nhau đi vào nội đường, khoảng ba khắc sau mới ra. Trưởng thôn lần nữa đứng giữa thảm đường ra hiệu cho xung quanh im lặng rồi mới chậm rãi nói.

"Sau khi cùng các vị trưởng lão hội ý. Ta quyết định xử Điền thị ba mươi đại bản, làm công ích cho thôn một tháng nếu lại vi phạm hay lười biếng thì sẽ bị trục xuất khỏi thôn."

"Hạ Lâm như vậy được rồi chứ?" Trưởng thôn xoay qua hỏi Hạ Lâm.

"Được rồi! Tùy các vị nhưng ta hy vọng sau này không nghe những tin đồn như vậy là được!" Hạ Lâm trả lời sau đó hướng mấy vị trưởng lão và trưởng thôn gật đầu rồi đưa cả nhà ra về.

Khi về đến nhà, Hạ Tử Hiền liền lôi kéo đệ đệ, muội muội lên núi chơi. Còn Hạ Lâm, Trương thị và Hạ Tử Thiên ở nhà. Lúc này Hạ Lâm mới nói ra thắc mắc của mình.

"Máu của Tử Huyền và ta hòa vào nhau không có gì lạ. Nhưng Đình nhi tại sao máu con bé cũng hòa vào chứ?"

Cả ba người đều im lặng. Hạ Tử Thiên im lặng vì đang suy nghĩ nụ cười của Hạ Tĩnh Đình lúc đó có ý nghĩa gì? Tại sao nhìn muội muội có vẻ như đã lường trước mọi chuyện vậy! Nhưng không phải muội ấy mới ba tuổi sao? Nghĩ đến đây Hạ Tử Thiên lắc đầu không nghĩ tiếp nữa, dù như thế nào đó cũng là muội muội mình. Nên hắn đứng dậy đi vào phòng đọc sách.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Chương 6.1

"Hừ! Bản thiếu gia ta không cần biết vị đại thúc này có bị bệnh lao hay không, chỉ cần hôm nay các người không cho thúc ấy vào thì ta khẳng định ngày mai khách điểm này của người sẽ đóng cửa." Mộc Tuấn Phong bày ra bộ dạng ác bá nhưng thân hình nhỏ nhỏ của hắn chỉ làm cho người xem xung quanh buồn cười thôi.

"Tiểu tử đừng thấy chương quây của chúng ta khách sáo với người thì cho chúng ta sợ người! Có tin ta đánh cho người kêu cha gọi mẹ luôn không?" Một tên tiểu nhị cười nhạo nhìn vào Mộc Tuấn Phong quơ quơ năm ngón tay. Nhưng hắn chưa kịp cười xong thì đã bị đâm cho một cái vào mặt.

Hắn che mặt lăn lộn dưới đất, tất cả đều không biết xảy ra chuyện gì nhưng Mộc Tuấn Phong do thân hình nhỏ nên hắn nhìn thấy tất cả, người vừa ra tay là nam nhân từ nãy tới giờ đang cố dựa vào gậy để đứng lên.

Qua đó càng làm cho Mộc Tuấn Phong càng khẳng định đây là người mà hắn muốn tìm: võ trạng nguyên đã từ quan Vũ Văn Trọng.

Wũ Văn Trọng vừa ho vừa quan sát đứa bé đang nhìn mình, khi thấy hắn ra tay trong mắt nó xuất hiện một chút nghi ngờ sau đó là chuyển thành vui mừng. Chẳng lẽ nó biết mình sao? Vũ Văn Trọng nghi ngờ nhưng không nói vẫn ngồi đó âm thầm quan sát Mộc Tuấn Phong.

"Bây giờ các người có đưa người vào trong hay không? Hay là đội bọn thiếu gia ta đóng cửa khách điểm này!" Mộc Tuấn Phong một lần nữa lạnh giọng nhắc lại.

"Được! Được, các người đứng đợi ra đó làm gì? Còn không đỡ người vào trong." Chương quây xoay qua ra lệnh cho mấy tiểu nhị đang đứng ngốc sau lưng.

Sau khi đỡ Vũ Văn Trọng vào phòng, Mộc Tuấn Phong đã nói với chương quây tất cả chi phí của Vũ Văn Trọng đều do hắn chi trả rồi đưa cho chương quây ngân phiếu năm trăm lượng. Nói vài lời khách sáo với Vũ Văn Trọng xong thì Mộc Tuấn Phong để lại địa chỉ và tin vật sau đó thì ly khai.

Mộc gia, vườn hoa hậu viện

"Lúc này đi ngang tiền viện ta gặp tứ thiếu gia đang ôm lấy lão gia làm nũng, chọc cho lão gia cười rất vui về "Nha hoàn mặc lục y nói."

" Còn không phải sao ! Lão gia thương nhất là tứ thiếu gia , đương nhiên là thiếu gia làm gì người cũng vui rồi ! Chẳng bù cho tam thiếu gia , làm gì lão gia cũng không được vui " Nha hoàn mặc chanh y nói .

" Người không biết sao ? Tứ thiếu gia là lúc lão gia đã hơn bốn mươi mới sinh lại là đích tử do phu nhân sở sinh . Còn tam thiếu gia là do lão gia trong khi say rượu lỡ sùng ái một nha hoàn mà có , vì chuyện đó mà phu nhân đã không để ý đến lão gia cả năm trời . " Tử y nha hoàn nói .

" Vậy không phải sau này tất cả sản nghiệp của lão gia đều giao cho tứ thiếu gia à ? Vậy ta phải tranh thủ lấy lòng tứ thiếu gia mới được !" Nha hoàn mặc lục y vừa cười vừa nói .

Đội cho mấy nha hoàn đó đã đi xa từ sau núi giả một người bước ra , hai tay nắm chặt móng tay đâm vào lòng bàn tay chảy máu hần cũng không để ý , mắt hần lóe lên tia tàn nhẫn , nghiêng răng nói : " Mộc Tuấn Phong trên đời này có người sẽ không có ta . Muốn trách thì trách người sinh ra không đúng nơi . "

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Chương 6.2

" Từ Thiên , lão sư gọi huynh kia !" Một đồng học chạy đến gần Hạ Từ Thiên vừa thở vừa nói .

" Đa tạ !" Hạ Từ Thiên gật đầu rồi thu thập sách đứng lên theo đồng học đó đi đến chỗ lão sư .

Đến nơi thì thấy trong phòng ngoài lão sư còn có một thiếu niên đang ngồi uống trà đứng sau hắn là tùy tùng cầm hành lý . Hạ Từ Thiên cúi đầu chào lão sư rồi xoay lại gật đầu với thiếu niên xem như chào hỏi .

Hạ Lan Kiệt cũng gật đầu chào hỏi rồi vẫn ngồi đó uống trà tay phe phẩy quạt rất nhàn nhã .

"Lão sư , người gọi con đến không biết có việc gì ạ ?"

" À ! Đây là Hạ Lan công tử , cậu ấy sẽ ở cùng phòng với con nên ta hy vọng cả hai chung sống hòa bình thôi !" Lão sư vừa vuốt râu vừa nói .

" Dạ ! Con sẽ "

" Hạ Lan công tử , nếu có gì không phải hy vọng huynh không để bụng " Hạ Từ Thiên nhìn Hạ Lan Kiệt thanh âm hòa nhã nói .

" Hạ huynh khách sáo rồi ! Sau này huynh cứ gọi ta là Trọng Nhiên hay Hạ Lan là được !" Hạ Lan Kiệt cũng ôm quyền cười hướng về phía Hạ Từ Thiên nói .

A Hùng phía sau muốn nói lại thấy ánh mắt của chủ tử nên hắn đành im miệng nhưng trong lòng lại kêu gào : Gia a ! Tên tự của người có thể để cho người khác tùy tiện gọi sao ? Lão gia mà biết cái mạng nhỏ này của hắn còn giữ được không chứ ?

Hai thiếu niên gặp nhau không cần nói nhiều nhưng lần gặp này là bước đầu cho tình bạn không phân biệt xuất thân của họ . Cũng nhờ quyết định lần này mà sau khi khôi phục thân phận Hạ Lan Kiệt có một trợ thủ cũng là huynh đệ mà có thể giúp đỡ hắn rất nhiều sau này !

----- ta ngăn cách --- -----

Trước cửa Mộc gia , hai thủ vệ đang ngăn cản một đại hán không cho vào phủ .

" Huynh đệ , đây là Mộc phủ không phải ai cũng có thể vào đâu ! Người đi đi , thiếu gia nhà ta sao có thể quen biết người chứ !"

" Tiểu ca , thật sự ta có quen một vị Mộc thiếu gia , cậu ấy còn bảo ta sau này muốn tìm thì đến Mộc gia mà !" Vũ Văn Trọng khắc chế ý định đánh người cố gắng dùng giọng điệu bình thường mà nói với hai thủ vệ .

Hai thủ vệ không những không nghe mà còn muốn động thủ đánh người . Hai bên đang muốn đánh nhau thì đại tiểu thư Mộc Tâm Liên đi đến .

" Đây là có chuyện gì ? " Nha hoàn Tiểu Cúc nhìn thấy sắc mặt tiểu thư không tốt lắm nên bước lên phía trước hỏi .

" Đại tiểu thư , tên này cứ nói biết thiếu gia của Mộc phủ nên muốn vào nhưng thuộc hạ không cho nên .. " Một trong hai thủ vệ hướng phía Mộc Tâm Liên cung kính nói .

"Người thật sự biết thiếu gia Mộc phủ ? " Mộc Tâm Liên nhìn Vũ Văn Trọng nhíu mày hỏi .

Sở dĩ Mộc Tâm Liên nhíu mày vì nhìn cách ăn mặc của người này rất không lời thời trên mặt còn để râu che hết nửa khuôn mặt , không nhìn ra tuổi tác .

" Tiểu thư , điều tôi nói là sự thật . Có tin vật nữa !" Vũ Văn Trọng thấy vị tiểu thư đó nhìn mình nhíu mày thì tay chân lỏng ngóng móc từ trong ngực áo ra một miếng ngọc bội đưa lên sau đó thì đứng về chỗ cũ gãi gãi đầu .

" Tiểu thư , người xem !" Tiểu Cúc nhận lấy ngọc bội đưa lên cho Mộc Tâm Liên .

" Đây là ngọc bội của Phong nhi mà ! Người vì sao quen Phong nhi ?" Mộc Tâm Liên chỉ cần nhìn sơ qua thì đã biết là của đệ đệ mình .

" Là Mộc thiếu gia từng có ơn cứu mạng với tại hạ nên lần này tại hạ muốn đến trả nợ ân tình này !" Vũ Văn Trọng ôm quyền nghiêm túc nói .

Sau khi quan sát nam nhân này , thấy hắn cũng thành thật nên Mộc Tâm Liên mới ra lệnh cho tiểu Cúc đi gọi Mộc Tuấn Phong sau đó sai tiểu Đào đưa Vũ Văn Trọng đến Trúc Hiên viện của Mộc Tuấn Phong để đợi .

Vũ Văn Trọng nhìn Mộc Tâm Liên cho đến khi hắn bị tiểu Đào gọi mới hoàn hồn lại nhanh chóng đuổi theo đến Trúc Hiên .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Chương 6.3

"Đại thiếu gia , người đừng leo nữa ! Bằng không sẽ té đó !" Một gã sai vặt đứng dưới hòn giả sơn mà lo lắng cố gắng khuyên đứa bé đang leo tèo trên đó xuống .

Lâm Thế Bân đang leo đến vui vẻ nhưng cứ bị làm phiền nên bé rất không vui , thuận tay nhặt một hòn đá trên núi giả ném về phía gã sai vặt . Nhưng do bé ở trên cao nên hướng ném bị lệch , hòn đá bay trúng Lâm Thế Hoa đang chơi gần đó .

" Oa oa Di nương , Hoa nhi đau quá !" Lâm Thế Hoa là nhi tử do Phương di nương sinh nhỏ hơn Lâm Thế Bân một tháng . Do bị hòn đá ném trúng quá đột ngột , vị trí bị trúng lại là ngay trán nên bé ôm trán khóc toáng lên .

Nha hoàn bên cạnh thấy nhị thiếu gia chảy máu thì ngay lập tức ôm hắn đi tìm Phương di nương để cáo trạng .

Phương di nương đang ngủ trưa thì bị đánh thức tâm trạng đang rất khó chịu lại thấy nha hoàn ôm nhi tử của mình trên trán toàn là máu đi đến thì hoảng hồn . Khi nghe nha hoàn đó thuật lại mọi chuyện thì nàng ta tức tốc ra lệnh cho người đi mời Lâm Triền về .

Lâm Thế Bân sau khi thấy nhị đệ khóc như vậy thì bé rất sợ không biết nên làm gì , chỉ có thể chạy về phòng trốn trong một góc mà sợ hãi . Bé đang rất hoảng loạn thì gã sai vặt bên người Lâm Triền đến mời bé ra đại sảnh . Lâm Thế Bân run run chậm chạp đi đến đại sảnh .

" Phu nhân , đại thiếu gia lỡ tay làm nhị thiếu gia bị thương , bây giờ Gia đang cho gọi đại thiếu gia đến đại sảnh để hỏi chuyện . Phu nhân người thấy có phải " Điện mama khom người bẩm báo với phu nhân đang quỳ trên đệm bồ đề niệm phạt .

" Việc nó làm sai thì phải chịu phạt . Người đến nói với Gia phải làm thế nào thì làm như vậy đi , không cần hỏi ý ta đâu !" Phu nhân cắt ngang lời Điện mama , rồi lại tiếp tục niệm phạt không để ý đến bà ta nữa : sở dĩ nàng giữ bà ta bên cạnh vì đó là người mà ca ca đã đưa đến để giúp nàng còn lại vì nàng cũng muốn tích chút đức cho nữ nhi của mình , hy vọng nó sẽ được một nhà tốt nhận nuôi không mong phú quý chỉ cầu bình an là nàng mãn nguyện rồi !

Lâm Thế Bân đi đến đại sảnh thì thấy phụ thân Lâm Triền đang ngồi uống trà chốc chốc lại lên tiếng an ủi Phương di nương . Còn Phương di nương thì ôm lấy Lâm Thế Hoa khóc đến thương tâm cứ như là bé đã ném Lâm Thế Hoa đến tàn phế rồi !

" Phụ thân , Bân nhi đến rồi !"

" Bân nhi đến đây !" Lâm Triền nhìn trưởng tử của mình thì sắc mặt hòa hoãn kêu bé đến gần .

Lâm Thế Bân thấy phụ thân không nổi giận như dự định thì hơi an tâm một chút , bé lấy hết can đảm bước đến trước mặt Lâm Triền . Rồi cúi đầu hai tay khoanh trước ngực .

" Phụ thân , Bân nhi không phải cố ý làm nhị đệ bị thương đâu ! Con chỉ muốn ném A Phúc thôi !" Lâm Thế Bân giọng nghèn nghẹn .

" Bân nhi không cần sợ , phụ thân không phải muốn phạt con . Chỉ là ta muốn sau này làm gì con cũng phải cẩn thận một chút . Biết không ?!" Lâm Triền

đi đến bên cạnh Lâm Thế Bân ngồi xổm xuống từ ái mà nói .

Phương di nương thấy tình hình khác mong muốn của mình nên nàng ta khóc càng lớn hơn : " Ô ô ... Hoa nhi đáng thương của ta a ! Sau này gặp đại thiếu gia con phải đi đường vòng biết không ? Lỡ mà đại thiếu gia lại lỡ tay , con mà có mệnh hệ gì thì di nương biết sống sao a !"

" Hồ đồ , nàng không nghe là Bân nhi chỉ lỡ tay sao ? Bân nhi là trưởng tử sao nó có thể nhỏ mọn mà làm hại đệ đệ của mình chứ !" Lâm Triền nghe Phương di nương khóc lóc om sòm thì lớn tiếng nói , dọa cho Phương di nương im miệng nhưng trong lòng nàng ta lại không cam tâm .

Sau chuyện này , tính cách Lâm Thế Bân từ từ thay đổi . Từ một đứa bé nhút nhát thành một tiểu bá vương kiêu căng ngạo mạn chỉ vì bé được Điền mama dạy : bé là trưởng tử sau này cả Lâm phủ sẽ do bé làm chủ nên không cần phải sợ ai , việc bé muốn làm không ai có thể cản chỉ cần dám phản đối bé có quyền xử phạt . Lúc đầu Lâm Thế Bân không hiểu lắm nhưng bây giờ bé làm đệ đệ bị thương như vậy mà phụ thân vẫn không trách phạt nên từ lúc này bé sẽ vận dụng thân phận trưởng tử Lâm phủ thật tốt muốn làm gì thì làm ai cản đường thì đến một người đánh một người , đến hai người thì đánh luôn một đôi .

----lần ---- lần ---- ta lần qua --- ----

Mộc Tuấn Phong sau khi nghe tiểu Cúc báo lại là có một nam nhân râu ria lồm xồm đến tìm hấn hiên đang ở Trúc Hiên viện thì hấn tức tốc chạy về không quản lão sư đang hét với theo gọi hấn quay lại .

Khi về đến Trúc Hiên viện , Mộc Tuấn Phong không cho ai bước vào , một mình đi đến chỗ Vũ Văn Trọng đang ngồi đợi .

" Mộc thiếu gia , đa tạ cậu đã ra tay cứu ta một mạng . Lần này ta đến là để trả ơn chỉ cần cậu nói một câu thì dù là nước sôi lửa bỏng Vũ Văn Trọng ta tuyệt không chối từ !" Vũ Văn Trọng đang uống trà , thấy Mộc Tuấn Phong đi vào thì đã lên tiếng nói trước .

" Vũ Văn thúc , nếu thúc đã sáng khoái như vậy thì người ngay không nói lòng vòng , ta không cần thúc nhảy vào nước sôi lửa bỏng chỉ muốn nhờ thúc làm hộ vệ cho ta khi gặp nguy hiểm thôi . Thúc có thể từ chối ta không muốn ép buộc ai cả !" Mộc Tuấn Phong không giả bộ ngây thơ nữa mà bây giờ là một bộ dạng nghiêm túc không nên có ở một đứa trẻ mới sáu tuổi .

Vũ Văn Trọng sau khi nghe Mộc Tuấn Phong nói thì lâm vào trầm tư . Không gian im lặng đến có thể nghe được âm thanh nhỏ nhất .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Chương 7

Nhìn vẻ mặt trầm tư của Vũ Văn Trọng, giọng của Mộc Tuấn Phong có chút hoàn hoãn lại nhưng vẫn thập phần nghiêm túc: “Đương nhiên ta sẽ không ngược đãi người bên mình. Chỉ cần thúc trung tâm, ta tuyệt đối sẽ không ủy khuất thúc.”

Nghe những lời này, Vũ Văn Trọng lần nữa đánh giá người trước mặt. Chỉ thấy một thân lam y, tóc búi gọn cố định bằng một dải lam cùng màu, thân đeo ngọc bội, ngũ quan tinh xảo, tuấn mỹ. Tuy vẫn chỉ là một nam hài sáu tuổi nhưng ánh mắt kiên định cùng khí chất nghiêm nghị, người này không hề đơn giản, có lẽ đi theo cũng không uổng một thân kỳ tài của mình, hơn nữa hấn lại còn là ân nhân.

Mộc Tuấn Phong không vội, cũng không hỏi thúc, chỉ nhàn nhạt đưa tầm mắt về của sổ, câu chuyện về kiếp trước như một cái gai vẫn nằm sâu trong tâm trí hấn. Bên ngoài nắng ấm áp như vậy, sao trong lòng hấn chỉ cảm thấy rét lạnh, lần này hấn quyết không tha cho bọn họ, cũng quyết không để những người mà hấn yêu thương phải lặp lại bi kịch.

“Mộc thiếu gia, ta nghĩ ta sẽ theo bên người ngươì.”

Giọng nói trầm thấp vang lên làm Mộc Tuấn Phong thu hồn về, môi khẽ nhếch lên, gương mặt u buồn trong phốc như có tia nắng chiếu rọi khẽ bùng sáng lên: “Được, đã theo ta thì tuyệt đối trung tâm, ta không cần người hai lòng.”

Lời nói nghe như đe dọa nhưng phát ra từ miệng của một nam hài thì lại giống như một lời khiêu khích đầy trẻ con. Nhưng cũng nhờ lời này mà bầu không khí trong phút chốc trở nên hài hòa dễ chịu hơn. Sau đó hai người chìm trong trầm lặng, không ai nói câu gì.

Đối với Vũ Văn Trọng, Mộc Tuấn Phong đã biết rõ từ kiếp trước, cách làm người, cách ứng xử đều không thể chê được, hấn im lặng cũng là do biết quá rõ không biết mở miệng như thế nào để không quá lộ liễu.

Còn đối với Vũ Văn Trọng thì hoàn toàn ngược lại, hấn không biết gì nhiều về Mộc Tuấn Phong, cảm thấy người này rất kỳ lạ nhưng cũng không biết mở miệng hỏi ra sao, cho nên vẫn là im lặng.

“Phong nhi! Đệ có trong đó không?”

Một âm thanh nhẹ nhàng thánh thót như tiếng chuông bạc vang lên từ bên ngoài làm tan vỡ bầu không khí yên lặng đến quái dị này. Mộc Tuấn Phong thu

lại về mặt nghiêm nghị, khóe môi cong lên, đôi mày giãn ra, ánh mắt trong veo ngập nước, rõ ràng là bộ dạng của một nam hài sáu tuổi còn đâu vẻ nghiêm túc ban đầu.

“Đại tỷ, đệ ở trong này.” Mộc Tuấn Phong nhảy xuống khỏi ghế ngồi, tựa như chú chim nhỏ mà chạy về phía cửa phòng.

Tầm mắt được một bàn tay trắng nõn nâng lên, tiếp đến là một thiếu nữ như hoa sen bước vào, một thân hồng phấn, tóc búi đơn giản cổ đính bởi vài cây trâm đính ngọc. Tuy đơn giản như vẫn toát lên được khí chất cao sang tự nhiên của một tiểu thư khuê các.

“Đại tỷ.” Khi Mộc Tâm Liên bước vào liền thấy một bóng lam nhào vào lòng nàng. Kể từ sau khi Phong nhi bị bệnh tình lại, liền hay làm nũng với các nàng. Tuy không hiểu sự biến đổi này nhưng các nàng vẫn không đành lòng mà đẩy ra, ai biểu hấn là tiểu đệ của các nàng đây.

“Đệ a! Vẫn luôn tình nghịch như vậy, té xuống thì sao? Hại mọi người thêm lo lắng?” Mộc Tâm Liên đem Mộc Tuấn Phong trên người bỏ xuống, ngón tay khê dí vào trán cậu trách móc nhưng giọng điệu lại đầy cưng chiều.

“Nào có. Là tỷ sợ đệ nặng không muốn ôm đệ nữa thì có.” Mộc Tuấn Phong khê bừa môi, đem Mộc Tâm Liên hướng ghế ngồi xuống.

“Nhưng mà tỷ kiểm đệ có chuyện gì sao?”

“Không có việc gì thì không thể kiểm đệ sao?” Mộc Tâm Liên khê trừng với cậu một cái rồi hướng tiểu Cúc hơn gật đầu.

“Là trời nóng muốn đem chút điểm tâm cho đệ.” Nói rồi tầm mắt lướt quanh phòng, nhìn thấy Vũ Văn Trọng đứng một bên liền hạ tầm mắt xuống, tay nâng ly trà uống xuống che dấu đi tầm mắt vừa đảo qua của nàng. Nàng đến là để xem con người lỗi thời này có quan hệ gì với tiểu đệ của nàng, nói gì thì nói, tiểu đệ của nàng còn nhỏ như vậy gặp mặt một người lạ, tỷ tỷ như nàng đây sao có thể không lo.

“Phong nhi! Hôm nay có người đến tìm đệ là ai thế?” Đặt ly trà xuống, Mộc Tâm Liên lên tiếng hỏi Mộc Tuấn Phong, tầm mắt cũng không hề nhìn qua Vũ Văn Trọng thêm lần nào, cứ như con người ấy không tồn tại nơi đây.

“A! Là Vũ Văn thúc. Lần xuất phủ trước, đệ tình cờ giúp thúc ấy một chút, hôm nay thúc ấy đến báo ơn. Đệ để thúc ấy bên mình làm hộ vệ.” Nghe đại tỷ hỏi Mộc Tuấn Phong khê liếc Vũ Văn Trọng đang trong góc một cái, sau liền cười tươi một cái, giọng nói trong trẻo, trong mắt tràn đầy ý cười như đang khoe một món đồ tốt của mình.

“Hộ vệ?! Mộc gia chúng ta thiếu hộ vệ sao? Sao đệ lại có thể nhận một người lạ vào phủ làm hộ vệ cho bản thân? Không được tỷ không đồng ý!” Nghe Mộc Tuấn Phong lại giờ tính trẻ con, đem an nguy của bản thân vào một người xa lạ, Mộc Tâm Liên liền có chút cao giọng, không phải nàng ghét bỏ ai, nhưng hộ vệ cận thân không phải ai cũng có thể giao được, hơn nữa đây lại liên quan đến tính mạng.

“Tỷ tỷ đừng nóng mà! Đệ cũng không phải nhận xuống như vậy, lát nữa đệ sẽ đi tìm phụ thân kiểm tra hấn nếu không đạt đệ cũng sẽ không giữ lại, bên người đệ sao có thể là người vô dụng cơ chứ.” Thấy đại tỷ có xu hướng nổi giận, Mộc Tuấn Phong liền tiến tới ôm nàng làm nũng, bộ dạng còn thiếu mấy cái đuôi nữa liền là tiểu hồ ly rồi, hơn nữa câu cuối lại đầy hống hách, kiểu căng chộc Mộc Tâm Liên cười không thôi.

Tiếng cười như chuông bạc vang vọng cả căn phòng, cuối cùng thì Mộc Tâm Liên cũng rời đi chỉ để lại câu “Được rồi, tùy đệ, đừng để bản thân gặp nguy hiểm, hơn nữa bộ dạng này của đệ thập phần đáng yêu, sau này phải làm lại cho tỷ đây.”

Mộc Tâm Liên đi rồi căn phòng lại quay về trạng thái yên lặng quái dị. Mộc Tuấn Phong đầu vạch ba đường hắc tuyến... vừa rồi có phải cậu diễn lộ rồi không. Tuy những lời nói tình cảm đều là thật nhưng bắt một người đã trưởng thành lại trong hình hài của một đứa trẻ mà cư xử thật làm khó cậu rồi, thôi đành phải diễn kịch thôi. Tầm mắt có chút ngờ ngác nhìn lại Vũ Văn Trọng vẫn còn ngây người như khúc gỗ đẽo kia, hỏi nhỏ.

“Bộ dạng của ta rất khó coi sao?”

Lúc này Vũ Văn Trọng mới thoát khỏi tiếng cười như chuông bạc của Mộc Tâm Liên, người đã rời đi được một lúc, cũng liền mơ màng mà gật đầu một cái liền làm cho tiểu quý nào đó nổi sùng lên.

Tuy chỉ là diễn nhưng lòng tự tôn của một chàng trai không cho phép mình bị cười nhạo như vậy, Mộc Tuấn Phong liền tức sùi bọt mép lên, nhưng cũng không biết xả vào đâu, liền trừng mắt với Vũ Văn Trọng, gần lên từng chữ.

“Hỏi này ta không nói giỡn. Ta không cần người vô dụng. Theo ta đi gặp phụ thân.” Nói rồi dứt khoát rời đi, để mặc Vũ Văn Trọng đuổi theo phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Chương 8.1

Hạ Tịnh Đình đã lâu rồi không có cảm giác an toàn và yên ả bên gia đình như thời gian hiện nay nên nàng quyết định để cho bản thân buông thả một lần chìm vào thế giới trẻ thơ.

Nàng vốn đã ghét cuộc sống bon chen, áp lực ở hiện đại giờ lại có thể bình yên nhàn nhã mà sống bên gia đình nông thôn bình thường có sao lại không vui về nhà mà sống từng ngày?

Nghĩ thế nào thì liền thực hiện, Hạ Tịnh Đình không nhanh không chóng mà cùng các ca ca, đệ đệ bày ra những trò trẻ con đơn giản nhưng lại vô cùng hạnh phúc.

Cũng giống như hiện tại, Hạ Tịnh Đình cùng nhị ca Tử Hiên và tiểu đệ Tử Huyền đang ngồi xôm xuống vụng trộm đào khoai trộm của nhà một đại thúc trong làng.

Mặt mũi cả ba đều lấm lem toàn đất, cả ba không ngừng đào cuối cùng cũng được một đồng khoai nhỏ ở bên cạnh.

"Nhị ca, Huyền nhi chắc từng này là đủ ăn rồi chúng ta mau đi thôi nếu không mà bị bắt thì chết." Tịnh Đình dùng bàn tay đầy bùn đất lau lên mặt vừa nói vừa ngó nghiêng xung quanh bộ dạng y như một chú mèo nhỏ ăn vụng nhìn vô cùng đáng yêu.

Nàng không hề để ý bàn tay đầy bùn đất quét lên mặt đã khiến khuôn mặt lấm lem cộng thêm đáng vẻ vụng trộm lại càng giống con mèo nhỏ khiến hai đứa trẻ bên cạnh nhìn thấy thì bắt đầu cười rũ rượi không nói lên lời. Thực sự là bộ dạng này cũng quá là dễ thương lại còn ngộ nghĩnh nữa.

"Tỷ tỷ, mặt của tỷ ha....ha....ha..." Tử Huyền vừa ôm bụng cười vừa chỉ tay vào khuôn mặt lấm lem kia mà không nói hết câu.

Tịnh Đình nghe vậy khuôn mặt xinh xắn lập tức vì không vui mà xị xuống, ngồi bệt xuống đất bắt đầu ăn vạ.

"Thôi được rồi, không chọc muội ấy nữa chúng ta mau mang khoai đi nướng thôi." Thấy Tịnh Đình tức giận, Tử Hiên ngừng cười lập tức tiến lên ôm nàng dậy, dù sao đây cũng là muội muội mà hân yêu thương nhất không thể để nàng mất hứng được.

Vậy là cả ba đứa trẻ nhanh chóng ôm đồng khoai vụng trộm đi về hướng một con suối nhỏ trong làng. Vừa đến nơi Tịnh Đình lập tức đi rửa mặt mũi sạch sẽ.

Sau một hồi loay hoay cả ba đã nhóm lên được một đồng lửa, rửa sạch khoai để bên cạnh chờ có than để nướng. Chẳng bao lâu mà một loạt củ khoai chín thơm nóng hổi được bới ra khỏi đồng lửa.

"Không được, đợi nguội rồi ăn." Tử Huyền vừa chạm tay vào củ khoai đã bị Tịnh Đình đập mạnh vào tay không cho ăn khiến cậu tức giận phồng má.

Sau khi khoai nguội cả ba bắt đầu xử lý đồng khoai một cách ngon lành, nhìn hai người bên cạnh chọt Hạ Tịnh Đình cảm thấy thỏa mãn vô cùng. Nàng thăm ao ước cho cuộc sống hiện nay có thể kéo dài vĩnh viễn.

"Giờ mà ngủ đại ca mà thấy cảnh này thì sẽ thế nào nhỉ?" Đang ăn đột nhiên Tử Huyền buông một câu khiến Tịnh Đình, Tử Hiên giật mình.

"Đệ đừng có nói linh tinh dọa bọn ta hết hồn rồi." Cả Tịnh Đình và Tử Hiên đều vỗ cái "bốp" vào đầu Tử Huyền rồi tiếp ăn khoai không thèm để ý đến cậu nữa.

"Mấy đứa làm gì ở đây?" Giọng nói lạnh băng từ phía sau truyền đến khiến cả ba giật mình lạnh hết cả sống lưng, mồ hôi chảy ròng ròng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Chương 8.2

Giọng nói lạnh băng từ phía sau truyền đến khiến cả ba giật mình lạnh hết cả sống lưng, mồ hôi chảy ròng ròng. Tịnh Đình nhăn mặt nhỏ, đưa mắt trừng Tử Huyền một cái. Tên này, miệng sao có thể linh thế không biết.

Đang không biết lên làm gì thì giọng nói lạnh băng sau lưng lại vang lên lần nữa.

“Cả ba đang làm gì mau quay lại cho huynh!”

Lần này thì tiêu rồi, ba người từ từ xoay người lại, lập tức đối mặt với ánh mắt cười như không cười nhìn bọn họ. Hạ Tử Hiên lập tức ném củ khoai đang cầm trong tay về phía khuôn mặt đang trêu tức kia làm Hạ Tử Quân vừa né vừa la oai oái.

“Cái đó...nhị ca...đệ chỉ đùa tí thôi mà...”

"Tam ca, huynh biết hù vậy sẽ chết người hay không nha" Hạ Tịnh Đình cùng Hạ Tử Huyền vừa nói vừa trừng mắt nhìn tam ca của mình.

“Tên chết tiệt đệ muốn chết đúng không, cả lão tử cũng dám hù dọa!” Tử Hiên nghiêm mặt nhìn.

"Nhưng mà nhị ca , ai bảo mọi người đi trộm khoai lại không rủ đệ chứ "Nhìn ba người bọn họ mặt mày thì lấm lem nhọ đen, quần áo thì tay áo ống quần đều bị xắn lên cao còn có không ít đất cát trên đấy . Hạ Từ Quân lớn tiếng kháng nghị .

" Bọn ta đi trộm khoai khi nào chứ ?" Hạ Từ Hiền chột dạ lẩm bẩm .

Từ Quân đưa mắt liếc một vòng, nhìn thấy đồng lửa còn chút tro tàn, cách đó không xa là một đám dây lang bị bói tung thì nhếch mép cười nhìn nhị ca của hắn .

" Vậy đó là cái gì ?"

" Bọn muội không trộm là chỉ thu hoạch giúp Đại Lực thúc thôi nha " Hạ Tịnh Đình nuốt nhanh miếng khoai trong miệng, chân đi chuyển từng bước chậm lại gần tam ca bày ra bộ dạng cây ngay không sợ chết đứng. Nàng biết rõ huynh ấy sẽ không mách với nương nên mới dám như vậy nếu đổi lại là đại ca thì cho nàng mười cái gan cũng không dám .

Hạ Tịnh Đình dùng hai tay nhỏ xíu còn có dính chút nhọ đen đem củ khoai đưa lên trước mặt, đôi mắt trong veo, miệng cong lên thành một nụ cười thật tươi, nói với Hạ Từ Quân: "Muội nướng khoai cho huynh này."

Hạ Từ Quân chăm chú nhìn tiểu muội đáng yêu, hiểu chuyện và luôn tinh ranh muốn xem thử lần này nàng lại muốn mua chuộc mình thế nào đây. Thấy vẻ mặt như chú cún của nàng hắn lại bật cười .

Trốn đi chơi, đào trộm khoai nhà người khác vậy mà còn lấy lý do là thu hoạch giúp người khác để mà thoát tội, hắn cười xoa xoa đầu muội muội mình nhưng vừa ngước lên lại bất gặp ánh mắt đầy lửa giận của nhị ca bất giác hắn nuốt ngụm nước bọt : " Xong rồi , lần này chộc nhị ca nổi giận rồi ". Hạ Từ Quân nhìn xung quanh một lúc sau đó giả điên như không thấy ánh mắt muốn giết người đó của Hạ Từ Hiền lập tức khăn tay trong tay áo lau đi vết đen trên mặt, đem đất cát trên người Hạ Tịnh Đình phui xuống hết, tay áo ống quần cũng thả xuống hết.

Xong xuôi mới nhìn lại hai người còn lại đằng kia, chưa kịp cười giỡn hòa thì đã bị nhị ca hắn rượt chạy vòng vòng . Sau khi bị đánh cho một trận thì Hạ Từ Quân mới được tha .

"Lần này huynh tha nhưng nếu còn có lần sau. Thì đừng trách ta đánh cho đệ kêu cha gọi mẹ , dọa ta đứng tim , cứ tưởng là đại ca về rồi chứ ."

"Mấy đứa kia, dám trộm khoai nhà lão tử, đứng lại đó cho lão." Lời Từ Hiền còn chưa nói xong đã bị một giọng quát to vọng lại từ phía xa sau lưng.

Bốn tám lưng cứng sượng lại, người phản ứng đầu tiên là Tịnh Đình, nàng nắm lấy cánh tay của Từ Huyền kéo hắn chạy lại phía trước đồng thời hô to với hai người còn đang đứng trông trời kia.

"Chạy! Mau!"

Lần theo trí nhớ, Tịnh Đình đem đám người chạy xuyên qua các cánh đồng ngô phía trước, đi qua các cây cầu tạm qua các nương, dẫn về hướng rừng trái cây phía trước, một khi vào trong đó sẽ không lo bị phát hiện nữa.

Thời điểm hiện tại đã gần xế chiều, mọi người đều đang sửa soạn từ đồng về nhà, liền nghe thấy tiếng của một đại thúc vừa chạy hớn hớn vừa quát to. Trên người nhìn đâu cũng có thể thấy được ít lá, trên mặt còn có chút vết xước do lá ngô quệt trúng, người thì ướt đến lưng quần. Phía trước người này có bốn đứa trẻ, ba nam hai nữ, bọn họ chạy nhanh về phía trước, dần dần bỏ người đại thúc kia ở xa phía sau. Một buổi chiều yên ả nơi đồng quê bỗng chốc nháo động hẳn lên bởi tiếng cười như chuông bạc của tiểu cô nương kia đan xen với tiếng hô ngừng của vị đại thúc nào đó.

"Phù! Thoát rồi." Tịnh Đình chống người lên gốc cây thở lấy thở để, nhìn thoáng qua thấy ba người kia cũng cùng một dạng, ngay cả đại ca vốn luôn nghiêm túc hiện tại cũng mặt đỏ ửng, tóc tai lộn xộn, mồ hôi nhễ nhại. Còn Từ Huyền bất kể hình thượng năm thẳng ra đất mà thở. Bất giác nhớ đến bộ dạng chật vật của đại lực thúc kia, Tịnh Đình bỗng cười phì ra.

"Phi...hử"

Cả bốn huynh muội nằm cả ra đất mà cười.

Thật là bao lâu rồi nàng mới thoải mái mà chạy như vậy, nhớ ngày nhỏ nàng không có tuổi thơ hàng ngày đều ở trường , về nhà lại đối mặt với ánh mắt thù hận của bác cả . Bất giác nước mắt cũng không tự chủ mà rơi xuống .Huynh đệ Hạ gia thấy Hạ Tịnh Đình khóc thì tay chân cũng lúng ta lúng túng không biết nên làm gì ,thấy ba người lúng túng Hạ Tịnh Đình bật cười nói : " Muội không sao chỉ là cười nhiều đến ra nước mắt thôi " .

" Tỷ tỷ là con mèo hoa mít ướt " Hạ Từ Huyền đưa tay che miệng cười làm hai huynh đệ Hạ Từ Hiền nhìn lại muội muội mình thì thấy bùn đất bị nước mắt làm cho nhòe cả ra , quả thật rất giống con mèo hoa nên cũng cười . Hạ Tịnh Đình bị đệ đệ cười nhạo nên lấy đất rồi đuổi theo ba người mà trét bùn lên người họ . Bốn đứa trẻ đuổi nhau trên đường , tiếng cười vang khắp nơi .

Đây có lẽ sẽ là hồi ức mà sau này có lẽ họ sẽ không bao giờ quên được , có lẽ cũng là sự bù đắp mà ông trời dành cho Tịnh Đình bởi tuổi thơ không được vui vẻ ở kiếp trước của cô

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Ngoại truyện 1

Mộc Tuấn Phong 8 tuổi, lần đầu tiên gặp biểu cô của mình nên rất háo hức, từ sáng sớm cậu đã thức dậy tự mình làm vệ sinh cá nhân mà không cần tới ha hoàn như thường ngày.

Mộc Tuấn Phong cứ nhìn ra cửa lớn của Mộc gia chờ đợi làm cậu bị nướng và hai tỷ tỷ chộc ghẹo đến đỏ cả mặt.* Hôm nay biểu cô sẽ đưa biểu muội đến cùng, bé sẽ có người chơi chung rồi không cần suốt ngày theo đại tỷ học bài hay bị nhị tỷ xem là búp bê mà treu đùa nữa.* Nghĩ đến đây Mộc Tuấn Phong cười lộ ra má lúm đồng tiền rất đáng yêu khiến nhị tỷ của cậu không cầm lòng được mà bắt đầu khi dễ cậu rồi!

Cửa đại môn mở ra, một phụ nhân mang một thân y phục hoa lệ bước vào, theo sau phụ nhân là ma ma cận thân ôm trên tay một tiểu cô nương khoảng 5—6 tuổi mặc y phục màu vàng nhạt.

* Phiến Nhi gặp qua biểu cô, biểu cô mẫu * Tiểu nương tuột khỏi người ma ma chân nhỏ chạy đến gần Mộc lão gia và Mộc phu nhân cất giọng non nớt khiến người khác yêu thương.

Phụ nhân đi đến trước mặt Mộc lão gia cúi chào sau đó lùi kéo Mộc phu nhân nói chuyện đông tây. Thấy không ai để ý Mộc Tuấn Phong liền lùi kéo biểu muội chạy ra hậu viện chơi.

Đến hậu viện thì cả hai gặp Mộc Tuấn Phi đang ngồi đọc sách tron vườn. Trịnh Phiến Nhi gặp Mộc Tuấn Phi thì nhanh chóng chạy lại gần làm quen nhưng Mộc Tuấn Phi nhìn cũng không nhìn cô bé một cái mà quay lưng bỏ đi. Trịnh Phiến Nhi từ nhỏ là hòn ngọc quý trên tay Trịnh gia không một ai dám đối với cô như vậy mà giờ một thứ từ lại dám làm lơ cô khiến trong lòng cô không được vui.* Nhất định phải nhớ người này* Trịnh Phiến Nhi âm thầm nói với mình.

Mộc Tuấn Phong thấy biểu muội chỉ lo nhìn tam ca mà không để ý đến cậu thì cảm thấy rất bức mình nhưng vì để có người chơi chung với mình cậu đành chịu đựng không phát tính tình đại thiếu gia ra nhưng trong lòng cũng đã hạ quyết tâm này không cho biểu muội gần tam ca nữa, biểu muội chỉ có thể là của Mộc Tuấn Phong cậu mà thôi. Nhưng Mộc Tuấn Phong không ngờ lần hạ quyết tâm này lại đổi được một âm mưu mà sau này cậu phải trả giá bằng danh dự, tính mạng và cả hạnh phúc của mọi người thân.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Chương 9.1: Vũ Văn Trọng

Nếu Mộc Tuấn Phong nhớ không lầm đây là ngày đầu tiên hắn gặp biểu muội của mình, tiểu cô nương xinh đẹp nhất hắn từng thấy. Vâng xinh đẹp nhất, mãi đến sau này, đến tận giây phút cuối cùng của cuộc đời hắn vẫn tin nữ nhân này xinh đẹp. Chỉ tiếc là khi hắn thực sự chết đi hắn cũng phải thật lòng với bản thân rằng chán chán ghét khuôn mặt xinh đẹp, có thể mỉm cười với mình hôm nay mai có thể tận tay giết chính mình.

Bởi vậy trong lúc mọi người trong Mộ gia còn đang rất hào hứng đón tiếp biểu muội của lão gia tức mẹ của Trịnh Phiến Nhi, thì hắn lại một mình ngồi trong phòng bình thân đọc sách. Bây giờ tới việc gặp nữ nhân ấy cũng làm cho chính bản thân Mộc Tuấn Phong cảm thấy chán ghét. Ai lại có thể cười nói với kẻ giết chính mình chứ, mặt đầu hắn đã sống lại và chuyện này sẽ chưa xảy ra. Hắn càng không muốn nó xảy ra lần thứ 2.

Sau khi thay y phục tươm tất xong, Mộc Tâm Liên đang định bước ra sảnh chính để đón biểu cô, lúc vô tình đi qua phòng của Mộc Tuấn Phong, nàng nhìn thấy hắn vẫn đang điềm tĩnh ngồi trong phòng đọc sách thì lấy làm ngạc nhiên. Nàng vẫn nhớ rất rõ trước đây khi mẫu thân nói đến nữ nhi của biểu cô sẽ đến, còn nghe nói tiểu thư nhà ấy rất xinh đẹp, để ấy không phải rất háo hức sao. Mấy ngày nay nàng cảm thấy Tiểu đệ có điều gì đó không phải, cảm thấy hắn khan khát và dường như có điều thay đổi hơn trước nhưng không rõ tại sao.

“Tuấn Phong, sao đệ còn ở đây, không theo phụ thân đón biểu muội sao?” Nghĩ đến có lẽ tiểu thiếu gia nhà này, muốn mặt lạnh làm kiểu để gây sự chú ý đây mà.

Giống như vừa sức nhớ ra một điều gì đó, Mộc Tuấn Phong vội vàng gấp sách lại, khuôn mặt nhỏ nhắn bày ra bộ dáng nghiêm trọng, ngăn mặt lên nhìn tỷ tỷ nhà mình. “Oa, tỷ không nhắc đệ suýt quên mất. Tỷ ra ngoài sảnh đường trước đi để đệ còn chuẩn bị.” Nói đoạn khuôn mặt của hắn đầy vẻ hào hứng đẩy bước chân tỷ tỷ mình ra khỏi phòng.

Trong đầu Mộc Tâm Liên cười cười, hóa ra là đệ ấy quên mất, làm nàng cứ tưởng, nói rồi theo nha hoàn bước ra ngoài. Lúc đi ngang qua chỗ ngõ, nàng vô tình nhìn thấy một nam nhân khuôn mặt cúi xuống, trang phục giản dị, bên hông giắt theo một thanh kiếm, trông rất quen mắt nhưng lại chẳng nhớ nổi là ai cũng vội vàng đi tới. Thấy nàng hắn cúi người thỉnh lễ. “Tiểu thư.” Rồi đi qua người nàng.

Sững người một chút, trong lòng có chút tự vị nhưng nàng không ngoài đầu nhìn lại cũng không hỏi nam nhân kia là ai bước tiếp đi. Cho nên nàng không

nhìn thấy, khi nam nhân phía sau vừa quay đầu lại nhìn nàng để lộ khuôn mặt tuấn tú mà mấy ngày trước nàng cảm thấy bất thiện kia, hấn ngẩn người nhìn về bóng hồng y cho đến khi bóng dáng khuất sau cánh cửa thông ra viện lớn.

“Vũ Văn Trọng, người thích tỷ tỷ ta.” Không biết từ khi nào, Mộc Tuấn Phong đã đứng phía sau hấn, tìm tìm cười. Kiếp trước lần kiếp này, không sai Võ Trạng Nguyên chính là si mê một bóng hồng nhan là Mộc Tâm Liên. Hấn chính là vừa thấy liền yêu.

Chỉ tiếc kiếp trước tình cảm của hấn dành cho Mộc Tâm Liên lại khiến nàng hận hấn tận xương tủy, bởi lẽ, Mộc Tuấn Phi sau khi có được quyền hành trong Mộc gia đã xử dụng nàng như một con cò để thu phục hoàn toàn Vũ Văn Trọng. Vào lúc ấy, trong tâm của Mộc Tâm Liên không hề có hấn nên nàng phản đối, cuối cùng chính bản thân vì uất ức mà thất cổ chết.

“Thiếu gia...” Kiếp này, hấn vẫn say mê nàng.

Mộc Tuấn Phong có thể nhìn ra trong mắt hấn điều đó. Lần này sống lại chuyện này nhất quyết không thể xảy ra. “Thích thì thích thôi.” Nhưng tất nhiên Mộc Tuấn Phong sẽ không đi tìm con đường cản trở tình cảm giữa bọn họ, thậm chí là tác hợp. Hấn thấy nam nhân trước mắt này rất tốt cũng rất xứng đôi với tỷ tỷ. Nếu được chuyện kia ắt hấn sẽ không xảy ra.

Khi hai người bước vào sảnh chính, ánh mắt của mọi người dừng qua hai người một lượt. Nhất là ánh mắt của Mộc Tâm Liên, nàng nhìn nam nhân tuấn tú đứng sau tiểu đệ nhà mình. Hấn không phải là nam nhân ban nãy nàng thấy sao? Sao hấn lại cùng bước và với tiểu đệ nhà mình, đến ngay cả mẫu thân Mộc Tuấn Phong cũng nhiều mây hỏi. “Tuấn Nhi người này là ai vậy?” trước giờ nàng chưa từng thấy qua người này, nhìn qua là biết hạng người rất ưu tú, lại đứng sau nhi tử.

“Mẫu thân là hộ vệ lần trước mà con nói đó.” Mộc Tuấn Phong trưng ra khuôn mặt nhỏ ngây ngô nói, sau đó ôm chầm lấy mẫu thân của mình tranh thủ làm nũng.

Thấy ánh mắt có phần dò xét đồ tới, Vũ Văn Trọng cũng tiến lên chào. “Gặp qua phu nhân.”

Thấy dáng vẻ anh tuấn của hấn sau khi ăn mặt tươm tất lại. Mộ lão gia cười cười. “Vẫn là con mắt của Tuấn Nhi tốt. Hôm trước ta nhìn thấy hấn ta còn tưởng là ăn mày.” Không ngờ là cạo hết râu, thay y phục mới, tóc được buộc lên gọn gàng liền trông khác hẳn. Nói đến vẫn là không nên người chỉ nhìn về bề ngoài.

Mà người không ngờ nhất là Mộc Tâm Liên, hôm đó khi nhìn thấy hấn, nàng còn sợ là kẻ gian lừa gạt đệ đệ. Nghĩ lại không khỏi khiến nàng xấu hổ đến đỏ mặt. Tầm mắt dừng trên người hấn một chút, mày kiếm, mắt sáng nhất là cái mũi cao thẳng cương nghị, bất chợt hấn nhìn về phía nàng. Mộc Tâm Liên giật mình, thu lại ánh mắt mặt đột nhiên đỏ lên. Đúng là sao lại có thể nhìn một nam nhân mà lại bị bắt gặp như thế.

“Tỷ tỷ coi bộ cũng thích huynh rồi.” Mộc Tuấn Phong au khi lão nũng với mẫu thân xong nhìn qua liền bắt gặp cảnh này. Nhỏ giọng hàm tiếu, nói với Vũ Văn Trọng.

“Ta không dám trèo cao.” Nói là nói vậy, chứ nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn hầy hầy đỏ của nàng tim hấn đã đập rộn ràng rồi.

Lời của hấn vừa dứt bên ngoài cổ kiệu của hai mẫu nhi Trịnh Phiến Nhi liền dừng trước cửa lớn của Mộ gia.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Chương 9.2

Mọi người trong Mộc phủ đều háo hức đón vị biểu tiểu thư này vì khi chưa xuất giá nàng ta mỗi lần đến phủ đều ra tay rất hào phóng thưởng cho hạ nhân trong phủ. Còn mấy vị tiểu chủ tử của Mộc gia thì mong muốn được thấy vị biểu cô trong truyền thuyết là tài nữ của Mộc gia đại gia tộc. Chỉ riêng Mộc Tuấn Phong là cảm thấy ghê tởm hai mẫu nữ nhà này hai kẻ đã lừa dối xem hấn như đồ ngọc mà đùa bỡn trong tay. Ngoài Mộc Tuấn Phong còn có một người có suy nghĩ khác hơn là sự háo hức đó là Mộc Tuấn Phi, hấn đang nghĩ cách lấy lòng vị biểu cô này nếu như thành công địa vị của hấn ở Mộc gia cũng được nâng cao hơn một chút.

Khi Trần Ái Thi bước vào đại sảnh thì nàng ta đã thu hút mọi ánh nhìn. Nàng ta vốn dĩ là một mỹ nhân nhưng nhìn cách ăn mặc, trang điểm của nàng ta thì thật không thể mà khen nổi: một thân hoa phục, đầu búi búi tóc của phụ nhân cắm đầy kim thoa trâm cài, mặt lại bôi son trét phấn dày đến khi cười phấn cứ rơi là chả. Mộc Tâm Liên và Mộc Tâm Bình nhìn cười đến mức muốn nội thương sau đó xoay qua nhìn Mộc lão gia ánh mắt nghi hoặc: “Đây là đệ nhất tài nữ trong truyền thuyết sao?”

Mộc lão gia chỉ biết bắt đắc dĩ nhún nhún vai trao đổi lại một ánh mắt với hàm ý là không biết có phải nhầm người rồi không?

“Biểu muội đi đường xa vất vả rồi hay nghỉ ngơi một chút lát nữa ta sẽ dặn nhà bếp làm mấy món muội thích để tẩy trần cho muội” Mộc phu nhân là người đầu tiên phục hồi tinh thần, nàng nhanh chóng đưa ra đề nghị.

“Vậy làm phiền biểu tẩu rồi! Đây là Phiến Nhi, nữ nhi của muội” Nàng ta cười đầy tiểu hài tử đang đứng cạnh mình lên trước, mắt cứ như vô tình đảo

qua lại giữa Mộc Tuấn Phong và Mộc Tuấn Phi .

"Phiến Nhi gặp qua biểu cữu , biểu mẫu , các vị biểu ca biểu tỷ" Giọng tiểu hài từ non nót chọc cho người khác yêu thương .

Mộc Tuấn Phong thì lạnh cả người khi thấy Trịnh Phiến Nhi nhưng được Vũ Văn Trọng chạm nhẹ vào người khiến hắn thanh tỉnh lại : bây giờ ngươi là nam hài không phải Mộc Tuấn Phong lúc trước , ngươi lần đầu tiên gặp Trịnh Phiến Nhi . Mộc Tuấn Phong vừa tự trấn an trong lòng vừa nở nụ cười vô hại với Trịnh Phiến Nhi .

Mộc Tuấn Phi thì khác hắn cười rất giả tạo bởi vì hắn đang cảm thấy hình như mình đã hơi vội vàng khi muốn lôi kéo vị biểu cô này , có lẽ hắn nên thận trọng để đưa ra quyết định bằng không có lẽ hắn sẽ phải rơi vào con đường vạn kiếp bất phục.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.